Úřední věstník Evropské unie

C 374

České vydání

Ročník 60

6. listopadu 2017

Informace a oznámení

Obsah

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2017/C 374/01 Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* 1

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2017/C 374/02 Věc C-413/14 P: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 6. září 2017 – Intel Corp. v. Evropská komise, Association for Competitive Technology, Inc., Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir) „Kasační opravný prostředek — Článek 102 SFEU — Zneužití dominantního postavení — Věrnostní slevy — Pravomoc Komise — Nařízení (ES) č. 1/2003 — Článek 19“ 2

2017/C 374/03 Věc C-331/15 P: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 7. září 2017 – Francouzská republika v. Carl Schlyter, Evropská komise, Finská republika, Švédské království „Kasační opravný prostředek — Právo veřejnosti na přístup k dokumentům orgánů Evropské unie — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Článek 4 odst. 2 třetí odrážka — Výjimky z práva na přístup k dokumentům — Ochrana cílů vyšetřování — Směrnice 98/34/ES — Články 8 a 9 — Podrobné stanovisko Evropské komise k návrhu technického předpisu — Odepření přístupu“ 2

CS

2017/C 374/04 Věc C-465/15: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 7. září 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Düsseldorf – Německo) – Hüttenwerke Krupp Mannesmann GmbH v. Hauptzollamt Duisburg „Řízení o předběžné otázce — Daně — Zdanění energetických produktů a elektřiny — Směrnice 2003/96/ES — Oblast působnosti — Článek 2 odst. 4 písm. b) — Elektřina používaná hlavně pro účely chemické redukce — Pojem“ 3

2017/C 374/05 Spojené věci C-643/15 a C-647/15: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 6. září 2017 – Slovenská republika (C-643/15) a Maďarsko (C-647/15) v. Rada Evropské unie „Žaloba na neplatnost — Rozhodnutí (EU) 2015/1601 — Dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Řecké republiky a Italské republiky — Stav nouze v důsledku náhlého přílivu státních příslušníků třetích zemí na území některých členských států — Relokace těchto státních příslušníků do jiných členských států — Počet žadatelů přidělených členskému státu v rámci relokace — Článek 78 odst. 3 SFEU — Právní základ — Podmínky pro uplatnění — Pojem ‚legislativní akt‘ — Článek 289 odst. 3 SFEU — Závaznost závěrů přijatých Evropskou radou pro Radu Evropské unie — Článek 15 odst. 1 SEU a článek 68 SFEU — Podstatné formální náležitosti — Změna návrhu Evropské komise — Požadavky na novou konzultaci s Evropským parlamentem a na jednomyslnost hlasování v Radě Evropské unie — Článek 293 SFEU — Zásady právní jistoty a proporcionality“ 4

2017/C 374/06 Věc C-6/16: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 7. září 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – Eqiom SAS, dříve Holcim France SAS, Enka SA v. Ministre des Finances et des Comptes publics „Řízení o předběžné otázce — Přímé daně — Svoboda usazování — Volný pohyb kapitálu — Srážková daň — Směrnice 90/435/EHS — Článek 1 odst. 2 — Článek 5 odst. 1 — Osvobození — Dividendy vyplácené dceřinou společností-rezidentem mateřské společnosti-nerezidentovi, která je přímo nebo nepřímo vlastněna osobami usazenými ve třetích státech — Domněnka — Daňový podvod, únik a zneužití“ 5

2017/C 374/07 Věc C-174/16: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. září 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Berlin – Německo) – H. v. Land Berlin „Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Směrnice 2010/18/EU — Revidovaná rámcová dohoda o rodičovské dovolené — Ustanovení 5 body 1 a 2 — Návrat z rodičovské dovolené — Právo vrátit se na stejné pracovní místo nebo na rovnocenné nebo podobné pracovní místo — Zachování práv pracovníka, která má nebo která nabývá — Úředník spolkové země povýšený na vedoucí pozici jako úředník ve zkušební době — Právní úprava uvedené spolkové země stanovující ukončení zkušební doby ze zákona a bez možnosti prodloužení po uplynutí dvouletého období i v případě nepřítomnosti z důvodu rodičovské dovolené — Neslučitelnost — Důsledky“ 5

2017/C 374/08 Věc C-247/16: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 7. září 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Hannover – Německo) – Heike Schottelius v. Falk Seifert „Řízení o předběžné otázce — Ochrana spotřebitelů — Směrnice 1999/44/ES — Prodej spotřebního zboží a záruka na toto zboží — Pojem ‚kupní smlouva‘ — Nepoužitelnost uvedené směrnice — Nedostatek pravomoci Soudního dvora“ 6

2017/C 374/09 Věc C-248/16: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. září 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – Austria Asphalt GmbH & Co OG v. Bundeskartellanwalt „Řízení o předběžné otázce — Hospodářská soutěž — Spojování podniků — Nařízení (ES) č. 139/2004 — Článek 3 odst. 1 písm. b) a odst. 4 — Působnost — Pojem ‚spojení‘ — Změna způsobu kontroly existujícího podniku, která se z výlučné stává společnou — Vytvoření společného podniku plnícího na trvalém základě všechny funkce samostatného hospodářského subjektu“ 7

2017/C 374/10 Věc C-506/16: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 7. září 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal da Relação do Porto – Portugalsko) – José Joaquim Neto de Sousa v. Estado português „Řízení o předběžné otázce — Pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel — Směrnice 72/166/EHS — Směrnice 84/5/EHS — Směrnice 90/232/EHS — Řidič, který zavinil nehodu, jež měla za následek smrt jeho spolujezdce a současně manžela — Vnitrostátní právní předpisy vylučující náhradu majetkové újmy utrpěné řidičem, který nehodu zavinil“ 7

2017/C 374/11 Věc C-559/16: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 7. září 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Amtsgericht Hamburg – Německo) – Birgit Bossen, Anja Bossen, Gudula Gräßmann v. Brussels Airlines SA/NV „Řízení o předběžné otázce — Doprava — Nařízení (ES) č. 261/2004 — Článek 7 odst. 1 — Společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů — Let o několika úsecích — Pojem ‚vzdálenost‘“ 8

2017/C 374/12 Věc C-270/17: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 10. srpna 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Amsterdam – Nizozemsko) – Openbaar Ministerie v. Tadas Tupikas „Řízení o předběžné otázce — Naléhavé řízení o předběžné otázce — Policejní a soudní spolupráce v trestních věcech — Evropský zatýkací rozkaz — Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV — Postupy předávání mezi členskými státy — Podmínky výkonu — Důvody, pro které je možné výkon odmítnout — Článek 4a odst. 1 přijatý na základě rámcového rozhodnutí 2009/299/SVV — Zatýkací rozkaz vydaný za účelem výkonu trestu odnětí svobody — Pojem ‚soudní jednání, ve kterém bylo vydáno dané rozhodnutí‘ — Dotyčná osoba, která se osobně zúčastnila řízení v prvním stupni — Odvolací řízení, v němž je věc znovu meritorně zkoumána — Zatýkací rozkaz, ve kterém nejsou uvedeny žádné informace, na jejichž základě by bylo možné ověřit, zda bylo v odvolacím řízení dodrženo právo odsouzené osoby na obhajobu“ 9

2017/C 374/13 Věc C-271/17: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 10. srpna 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Amsterdam – Nizozemsko) – Výkon evropského zatýkacího rozkazu vydaného na Sławomira Andrzeje Zdziaszka „Řízení o předběžné otázce — Naléhavé řízení o předběžné otázce — Policejní a soudní spolupráce v trestních věcech — Evropský zatýkací rozkaz — Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV — Postupy předávání mezi členskými státy — Podmínky výkonu — Důvody, pro které je možné výkon odmítnout — Článek 4a odst. 1 přijatý na základě rámcového rozhodnutí 2009/299/SVV — Zatýkací rozkaz vydaný za účelem výkonu trestu odnětí svobody — Pojem ‚soudní jednání, ve kterém bylo vydáno dané rozhodnutí‘ — Řízení, ve kterém došlo ke změně dříve uložených trestů — Rozhodnutí, kterým se ukládá celkový trest — Rozhodnutí vydané v nepřítomnosti dotyčné osoby — Odsouzená osoba, která se osobně nezúčastnila soudního jednání týkajícího se jejího původního odsouzení v řízení v prvním stupni ani v odvolacím řízení — Osoba, která byla v odvolacím řízení obhajována právním zástupcem — Zatýkací rozkaz, ve kterém nejsou v tomto směru uvedeny žádné informace — Důsledky pro vykonávající justiční orgán“ 10

2017/C 374/14 Věc C-473/15: Usnesení Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 6. září 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bezirksgericht Linz – Rakousko) – Peter Schotthöfer & Florian Steiner GbR v. Eugen Adelsmayr „Řízení o předběžné otázce — Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora — Vydání státního příslušníka členského státu Evropské unie do třetího státu, kde mu hrozí, že bude vystaven trestu smrti — Občanství Unie — Články 18 a 21 SFEU — Článek 19 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie — Ochrana proti vydání“ 11

2017/C 374/15 Věc C-87/17 P: Usnesení Soudního dvora ze dne 5. července 2017 – CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH v. Soudní dvůr Evropské unie „Kasační opravný prostředek — Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora — Žaloba na náhradu škody — Údajný nesoulad rakouské právní úpravy v oblasti příspěvků pro hazardní hry s unijním právem — Nepředložení žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce ze strany vnitrostátních soudů Soudnímu dvoru — Zjevná nepříslušnost unijního soudu“ 11

2017/C 374/16 Spojené věci C-177/17 a C-178/17: Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 7. září 2017 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Amministrativo Regionale per il Piemonte – Itálie) – Demarchi Gino S.a.s. (C-177/17), Graziano Garavaldi (C-178/17) v. Ministero della Giustizia „Řízení o předběžné otázce — Článek 47 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie — Uplatňování práva Unie — Dostatečná spojitost — Neexistence — Nedostatek pravomoci Soudního dvora“ 12

2017/C 374/17 Věc C-187/17: Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 7. září 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Općinski Sud u Vukovaru – Chorvatsko) – Rafaela Alandžak, Ljubica Alandžak, Rafo Alandžak v. EUROHERC osiguranje – dioničko društvo za osiguranje imovine i osoba i druge poslove osiguranja „Řízení o předběžné otázce — Skutkový a právní kontext sporu v původním řízení — Nedostatečné upřesnění — Zjevná nepřípustnost — Článek 53 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora — Článek 94 jednacího řádu Soudního dvora“ 12

2017/C 374/18 Věc C-440/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Köln (Německo) dne 20. července 2017 – GS v. Bundeszentralamt für Steuern 13

2017/C 374/19 Věc C-454/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 27. července 2017 Vincentem Piessevauxem proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 17. května 2017 ve věci T-519/16, Vincent Piessevaux v. Rada Evropské unie 14

2017/C 374/20 Věc C-471/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Hamburg (Německo) ze dne 7. srpna 2017 – Kreyenhop & Kluge GmbH & Co. KG v. Hauptzollamt Hannover 15

2017/C 374/21 Věc C-484/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 10. srpna 2017 – K v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie 15

2017/C 374/22 Věc C-486/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per la Basilicata (Itálie) dne 10. srpna 2017 – Olympus Italia Srl v. Istituto di Ricovero e Cura a Carattere Scientifico – Centro di Riferimento Oncologico della Basilicata di Rionero in Vulture (I.R.C.C.S. CROB) 16

2017/C 374/23 Věc C-487/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 10. srpna 2017 – trestní řízení proti Alfonsovi Verlezzovi a dalším 16

2017/C 374/24 Věc C-488/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 10. srpna 2017 – trestní řízení proti Carmelina Scaglione 17

2017/C 374/25 Věc C-489/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 10. srpna 2017 – trestní řízení proti MAD Srl 18

2017/C 374/26 Věc C-494/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte di Appello di Trento (Itálie) dne 14. srpna 2017 – Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR v. Fabio Rossato, Conservatorio di Musica F.A. Bonporti 18

2017/C 374/27 Věc C-509/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Arbeidshof te Antwerpen (Belgie) dne 21. srpna 2017 – Christa Plessers v. PREFACO NV, Belgische Staat 19

2017/C 374/28 Věc C-510/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Okresným súdem Bratislava II (Slovensko) dne 22. srpna 2017 – trestní řízení proti ML 19

2017/C 374/29 Věc C-528/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovinsko) dne 4. září 2017 – Milan Božičevič Ježovnik v. Slovinská republika 20

2017/C 374/30 Věc C-530/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 7. září 2017 Mykolou Janovyčem Azarovem proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 7. července 2017 ve věci T-215/15, M. J. Azarov v. Rada Evropské unie 21

2017/C 374/31 Věc C-539/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 13. září 2017 společností Talanton AE – Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 13. července 2017 ve věci T-65/15, Talanton AE v. Evropská komise 22

2017/C 374/32 Věc C-543/17: Žaloba podaná dne 15. září 2017 – Evropská komise v. Belgické království 23

2017/C 374/33 Věc C-663/15: Usnesení předsedy druhého senátu Soudního dvora ze dne 14. července 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerichtshof – Rakousko) – Umweltverband WWF Österreich v. Landeshauptmann von Tirol 23

2017/C 374/34 Věc C-275/16: Usnesení předsedy prvního senátu Soudního dvora ze dne 14. července 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Itálie) – Comune di Balzola, Comune di Borgo San Martino, Comune di Camino a další v. Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, za přítomnosti: Poste Italiane SpA 24

2017/C 374/35 Věc C-475/16: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 17. srpna 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Protodikeio Rethymnis – Řecko) – trestní řízení proti K. 24

2017/C 374/36 Věc C-255/17: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 28. července 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Amtsgericht Hamburg – Německo) – Bernhard Schloesser, Petra Noll v. Soicété Air France SA 24

Tribunál

2017/C 374/37 Věc T-564/10 RENV: Rozsudek Tribunálu ze dne 26. září 2017 – Quimitécnica.com a de Mello v. Komise „Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Evropský trh fosfátů používaných ve výživě zvířat — Pokuta uložená společně a nerozdílně po skončení postupu při narovnání — Placení ve splátkách — Rozhodnutí Komise, kterým se nařizuje zřízení bankovní záruky od banky, která má dlouhodobý finanční rating ‚AA' — Žaloba na neplatnost — Napadnutelný akt — Přípustnost — Povinnost uvést odůvodnění — Proporcionalita" 25

2017/C 374/38 Věc T-350/13: Rozsudek Tribunálu ze dne 20. září 2017 – Jordi Nogues v. EUIPO – Grupo Osborne (BADTORO) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie BADTORO — Starší slovní ochranné zámky Evropské unie TORO a starší národní obrazová ochranná známka TORO — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnost označení — Podobnost výrobků a služeb — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009" 26

2017/C 374/39 Věc T-214/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 21. září 2017 – Novartis v. EUIPO – Meda (Zymara) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Zymara — Starší slovní ochranná známka Evropské unie FEMARA — Relativní důvod pro zamítnutí — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 75 nařízení č. 207/2009 — Článek 76 odst. 1 nařízení č. 207/2009" 26

2017/C 374/40 Věc T-238/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 21. září 2017 – Novartis v. EUIPO – Meda (Zimara) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška k zápisu slovní ochranné známky Evropské unie Zimara — Starší slovní ochranná známka Evropské unie FEMARA — Relativní důvod pro zamítnutí — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 75 nařízení č. 207/2009 — Článek 76 odst. 1 nařízení č. 207/2009 — Povinnost rozhodnout o celém odvolání — Článek 64 odst. 1 první věta nařízení č. 207/2009“ 27

2017/C 374/41 Věc T-386/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 20. září 2017 – Jordi Nogues v. EUIPO – Grupo Osborne (BADTORO) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie BADTORO — Starší obrazové a slovní ochranné zámky Evropské unie TORO — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnost označení — Podobnost výrobků a služeb — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Přerušení správního řízení — Pravidlo 20 odst. 7 písm. c) nařízení (ES) č. 2868/95“ 28

2017/C 374/42 Věc T-586/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 22. září 2017 – Nara Tekstil Sanayi Ve Ticaret v. EUIPO – NBC Fourth Realty (NaraMaxx) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie NaraMaxx — Starší národní slovní ochranná známka MAXX — Relativní důvod pro zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Neexistence podobnosti označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“ 28

2017/C 374/43 Věc T-609/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 21. září 2017 – Repsol YPF v. EUIPO – Basic (BASIC) „Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Evropské unie BASIC — Starší národní obchodní názvy basic a basic AG — Relativní důvod pro zamítnutí — Užívání označení, jehož význam není pouze místní, v obchodním styku — Článek 8 odst. 4 a čl. 53 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009“ 29

2017/C 374/44 Věc T-682/15 P: Rozsudek Tribunálu ze dne 22. září 2017 – Wanègue v. Výbor regionů „Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Pracovní podmínky — Přesčasové hodiny — Řidič v platové třídě AST — Zrušení nároku na paušální příspěvek za přesčasové hodiny — ‚Rovnost zbraní‘ — Povinnost uvést odůvodnění — Nesprávná právní posouzení — Zkreslení skutečností“ . . . 30

2017/C 374/45 Věc T-83/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 26. září 2017 – Banca Monte dei Paschi di Siena a Banca Widiba v. EUIPO – ING-DIBa (WIDIBA) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie WIDIBA — Starší národní slovní ochranná známka DiBa — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Nepřípustnost odvolání k odvolacímu senátu — Žádost o navrácení do původního stavu — Povinnost péče“ 30

2017/C 374/46 Věc T-84/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 26. září 2017 – Banca Monte dei Paschi di Siena a Banca Widiba v. EUIPO – ING-DIBa (widiba) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie widiba — Starší národní slovní ochranná známka DiBa — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Nepřípustnost odvolání k odvolacímu senátu — Žádost o navrácení do původního stavu — Povinnost péče“ 31

2017/C 374/47 Věc T-87/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 21. září 2017 – Eurofast v. Komise „Finanční pomoc — Sedmý rámcový program pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace — Smlouva ASSET — Rozhodnutí o inkasu některých vyplacených částek v návaznosti na finanční audit — Žaloba na neplatnost — Legitimní očekávání — Rozhodčí doložka — Lhůta pro sdělení zprávy o auditu — Zásada kontradiktornosti — Způsobilost nákladů — Smluvní odpovědnost“ 31

2017/C 374/48 Věc T-261/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 21. září 2017 – Portugalsko v. Komise „EZZF a EZFRV — Výdaje vyloučené z financování — Nařízení (ES) č. 1290/2005 — Režim přímých podpor ve prospěch zemědělců — Nařízení (ES) č. 73/2009 a č. 1122/2009 — Režim mléčných kvót — Nařízení (ES) č. 1788/2003 a 595/2004 — Nahrazení kontrol na místě zemědělských podniků správními kontrolami“ 32

2017/C 374/49 Věc T-454/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 22. září 2017 – Arrigoni v. EUIPO – Arrigoni Battista (Arrigoni Valtaleggio) „Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie — Obrazová ochranná známka Arrigoni Valtaleggio — Starší národní obrazová ochranná známka ARRIGONI — Relativní důvod pro zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Skutečné užívání starší ochranné známky — Článek 57 odst. 2 a 3 nařízení č. 207/2009“ 33

2017/C 374/50 Věc T-501/16 RENV: Rozsudek Tribunálu ze dne 22. září 2017 – D'Agostino v. Komise „Veřejná služba — Smluvní zaměstnanci — Článek 3 písm. a) pracovního řádu ostatních zaměstnanců — Neobnovení smlouvy — Články 12a a 24 služebního řádu — Povinnost jednat s náležitou péčí — Služební důvody“ 33

2017/C 374/51 Věc T-620/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 21. září 2017 – The Logistical Approach v. EUIPO – Idea Groupe (Idealogistic) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Idealogistic — Starší národní slovní ochranná známka idéa logistique — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Zkoumání skutečností z moci úřední — Čl. 76 odst. 1 nařízení č. 207/2009“ . . 34

2017/C 374/52 Věc T-789/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 21. září 2017 – InvoiceAuction B2B v. EUIPO (INVOICE AUCTION) „Ochranná známka Evropské unie — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie INVOICE AUCTION — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009“ 35

2017/C 374/53 Věc T-510/17: Žaloba podaná dne 4. srpna 2017 – Del Valle Ruiz a další v. Komise a SRB 35

2017/C 374/54 Věc T-514/17: Žaloba podaná dne 3. srpna 2017 – Garriga Sadurní a Martí Fonts v. SRB 36

2017/C 374/55 Věc T-515/17: Žaloba podaná dne 3. srpna 2017 – Sánchez Valverde e Hijos v. SRB 37

2017/C 374/56 Věc T-518/17: Žaloba podaná dne 8. srpna 2017 – Olarreaga Marques a Saralegui Reyzabal v. SRB . 37

2017/C 374/57 Věc T-523/17: Žaloba podaná dne 7. srpna 2017 – Eleveté Invest Group a další v. Komise a SRB . . 38

2017/C 374/58 Věc T-563/17: Žaloba podaná dne 16. srpna 2017 – Gayalex Proyectos v. SRB 39

2017/C 374/59 Věc T-566/17: Žaloba podaná dne 21. srpna 2017 – Molina García v. Jednotný výbor pro řešení krizí 39

2017/C 374/60 Věc T-573/17: Žaloba podaná dne 17. srpna 2017 – Inversiones Flandes a další v. SRB 40

2017/C 374/61 Věc T-581/17: Žaloba podaná dne 25. srpna 2017 – Asics v. EUIPO – Van Lieshout textile Agenturen (Vyobrazení čtyř překřížených čar) 40

2017/C 374/62 Věc T-582/17: Žaloba podaná dne 22. srpna 2017 – Boshab a další v. Rada 41

2017/C 374/63 Věc T-584/17: Žaloba podaná dne 24. srpna 2017 – Primart v. EUIPO – Bolton Cile España (PRIMART Marek Łukasiewicz) 42

2017/C 374/64 Věc T-592/17: Žaloba podaná dne 2. srpna 2017 – Serra Noguera a další v. SRB 42

2017/C 374/65 Věc T-601/17: Žaloba podaná dne 31. srpna 2017 – Rubik's Brand v. EUIPO – Simba Toys (tvar kostky) 43

2017/C 374/66 Věc T-605/17: Žaloba podaná dne 1. září 2017 – CX v. Komise 44

2017/C 374/67 Věc T-611/17: Žaloba podaná dne 7. září 2017 – All Star v EUIPO – Carrefour Hypermarchés (Tvar podrážky boty) 45

2017/C 374/68 Věc T-614/17: Žaloba podaná dne 7. září 2017 – Bonnafous v. EACEA 45

2017/C 374/69 Věc T-621/17: Žaloba podaná dne 14. září 2017 – Taminco a Arysta LifeScience Great Britain v. EFSA 46

2017/C 374/70 Věc T-625/17: Žaloba podaná dne 15. září 2017 – Vallina Fonseca v. SRB 47

2017/C 374/71 Věc T-628/17: Žaloba podaná dne 18. září 2017 – Aeris Invest v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí 48

2017/C 374/72 Věc T-630/17: Žaloba podaná dne 19. září 2017 – Top Cable v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí 48

2017/C 374/73 Věc T-644/17: Žaloba podaná dne 20. září 2017 – DNV GL v. EUIPO (Sustainablel) 49

2017/C 374/74 Věc T-650/17: Žaloba podaná dne 25. září 2017 – Jinan Meide Casting v. Komise 49

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie*

(2017/C 374/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 369, 30.10.2017

Dřívější publikace

Úř. věst. C 357, 23.10.2017

Úř. věst. C 347, 16.10.2017

Úř. věst. C 338, 9.10.2017

Úř. věst. C 330, 2.10.2017

Úř. věst. C 318, 25.9.2017

Úř. věst. C 309, 18.9.2017

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 6. září 2017 – Intel Corp. v. Evropská komise, Association for Competitive Technology, Inc., Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir)

(Věc C-413/14 P) ([1])

„Kasační opravný prostředek — Článek 102 SFEU — Zneužití dominantního postavení — Věrnostní slevy — Pravomoc Komise — Nařízení (ES) č. 1/2003 — Článek 19“

(2017/C 374/02)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Intel Corp. (zástupci: D. Beard QC, A. Parr a R. Mackenzie, solicitors)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: T. Christoforou, V. Di Bucci, M. Kellerbauer a N. Khan, zmocněnci), Association for Competitive Technology, Inc. (zástupce: J.-F. Bellis, advokát), Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir)

Výrok

1) *Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 12. června 2014, Intel v. Komise (T-286/09, EU:T:2014:547), se zrušuje.*

2) *Věc se vrací Tribunálu Evropské unie.*

3) *O nákladech řízení bude rozhodnuto později.*

([1]) Úř. věst. C 295, 10.11.2014.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 7. září 2017 – Francouzská republika v. Carl Schlyter, Evropská komise, Finská republika, Švédské království

(Věc C-331/15 P) ([1])

„Kasační opravný prostředek — Právo veřejnosti na přístup k dokumentům orgánů Evropské unie — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Článek 4 odst. 2 třetí odrážka — Výjimky z práva na přístup k dokumentům — Ochrana cílů vyšetřování — Směrnice 98/34/ES — Články 8 a 9 — Podrobné stanovisko Evropské komise k návrhu technického předpisu — Odepření přístupu“

(2017/C 374/03)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Francouzská republika (zástupci: D. Colas, G. de Bergues, B. Fodda a F. Fize, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalobkyni: Česká republika (zástupci: M. Smolek, T. Müller, J. Vláčil a D. Hadroušek, zmocněnci)

Další účastníci řízení: Carl Schlyter (zástupci: S. Schubert, Rechtsanwalt, a O. W. Brouwer, advokát), Evropská komise (zástupci: J. Baquero Cruz, A. Tokár a F. Clotuche-Duvieusart, zmocněnci), Finská republika (zástupce: S. Hartikainen, zmocněnec), Švédské království (zástupci: C. Meyer-Seitz, N. Otte Widgren, U. Persson, A. Falk, E. Karlsson a L. Swedenborg, zmocněnci)

Výrok

1) *Kasační opravný prostředek se zamítá.*

2) *Francouzská republika, Carl Schlyter a Evropská komise ponesou vlastní náklady řízení.*

3) *Česká republika ponese vlastní náklady řízení.*

4) *Finská republika a Švédské království ponesou vlastní náklady řízení.*

([1]) Úř. věst. C 311, 21.9.2015.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 7. září 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Düsseldorf – Německo) – Hüttenwerke Krupp Mannesmann GmbH v. Hauptzollamt Duisburg

(Věc C-465/15) ([1])

„Řízení o předběžné otázce — Daně — Zdanění energetických produktů a elektřiny — Směrnice 2003/96/ES — Oblast působnosti — Článek 2 odst. 4 písm. b) — Elektřina používaná hlavně pro účely chemické redukce — Pojem“

(2017/C 374/04)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Hüttenwerke Krupp Mannesmann GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Duisburg

Výrok

Třetí odrážka čl. 2 odst. 4 písm. b) směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny musí být vykládána v tom smyslu, že elektřina používaná pro provoz turbodmychadel určených pro stlačování vzduchu následně používaného ve vysoké peci v procesu výroby surového železa chemickou redukcí z železné rudy není „elektřinou používanou zejména [hlavně] pro účely chemické redukce“ ve smyslu tohoto ustanovení.

([1]) Úř. věst. C 398, 30.11.2015.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 6. září 2017 – Slovenská republika (C-643/15) a Maďarsko (C-647/15) v. Rada Evropské unie

(Spojené věci C-643/15 a C-647/15) ([1])

„Žaloba na neplatnost — Rozhodnutí (EU) 2015/1601 — Dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Řecké republiky a Italské republiky — Stav nouze v důsledku náhlého přílivu státních příslušníků třetích zemí na území některých členských států — Relokace těchto státních příslušníků do jiných členských států — Počet žadatelů přidělených členskému státu v rámci relokace — Článek 78 odst. 3 SFEU — Právní základ — Podmínky pro uplatnění — Pojem ‚legislativní akt' — Článek 289 odst. 3 SFEU — Závaznost závěrů přijatých Evropskou radou pro Radu Evropské unie — Článek 15 odst. 1 SEU a článek 68 SFEU — Podstatné formální náležitosti — Změna návrhu Evropské komise — Požadavky na novou konzultaci s Evropským parlamentem a na jednomyslnost hlasování v Radě Evropské unie — Článek 293 SFEU — Zásady právní jistoty a proporcionality"

(2017/C 374/05)

Jednací jazyk: slovenština a maďarština

Účastníci řízení

Žalobci: Slovenská republika (zástupce: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky) (C-643/15), Maďarsko (C-647/15) (zástupci: M. Z. Fehér a G. Koós, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalobce: Polská republika (zástupci: B. Majczyna a M. Kamejsza,)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: M. Chavrier, K. Pleśniak, N. Pethő a Z. Kupčová, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Belgické království (zástupkyně: J. Van Holm, M. Jacobs a C. Pochet, zmocněnkyně), Spolková republika Německo [zástupci: T Henze, R. Kanitz a J. Möller (C-647/15), zmocněnci], Řecká republika (zástupkyně: M. Michelogiannaki a A. Samoni-Rantou, zmocněnkyně), Francouzská republika (zástupci: D. Colas, F.-X. Bréchot a Armoet, zmocněnci), Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnkyně, ve spolupráci s L. D'Asciou, avvocato dello Stato), Lucemburské velkovévodství (zástupci: A. Germeaux, C. Schiltz a D. Holderer, zmocněnci), Švédské království (zástupci: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, O. Widgren, E. Karlsson a L. Swedenborg, zmocněnci), Evropská komise [zástupci: M. Condou-Durande a K. Talabér-Ritz (C-647/15), J. Baquero Cruz, A. Tokár (C-643/15) a G. Wils, zmocněnci]

Výrok

1) *Žaloby se zamítají.*

2) *Slovenská republika a Maďarsko ponesou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.*

3) *Belgické království, Spolková republika Německo, Řecká republika, Francouzská republika, Italská republika, Lucemburské velkovévodství, Polská republika, Švédské království a Komise ponesou vlastní náklady řízení.*

([1]) Úř. věst. C 38, 1.2.2016.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 7. září 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – Eqiom SAS, dříve Holcim France SAS, Enka SA v. Ministre des Finances et des Comptes publics

(Věc C-6/16) ([1])

„Řízení o předběžné otázce — Přímé daně — Svoboda usazování — Volný pohyb kapitálu — Srážková daň — Směrnice 90/435/EHS — Článek 1 odst. 2 — Článek 5 odst. 1 — Osvobození — Dividendy vyplácené dceřinou společností-rezidentem mateřské společnosti-nerezidentovi, která je přímo nebo nepřímo vlastněna osobami usazenými ve třetích státech — Domněnka — Daňový podvod, únik a zneužití"

(2017/C 374/06)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Navrhovatelky: Eqiom SAS, dříve Holcim France SAS, Enka SA

Odpůrce: Ministre des Finances et des Comptes publics

Výrok

Článek 1 odst. 2 směrnice Rady 90/435/EHS ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států ve znění směrnice Rady 2003/123/ES ze dne 22. prosince 2003 i článek 49 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že brání takovým vnitrostátním právním předpisům, jako jsou předpisy dotčené v původním řízení, které poskytnutí daňového zvýhodnění stanoveného v čl. 5 odst. 1 uvedené směrnice – tedy osvobození zisků vyplácených dceřinou společností-rezidentem mateřské společnosti-nerezidentovi, pokud je tato mateřská společnost ovládaná přímo nebo nepřímo jedním nebo více rezidenty třetích států, od srážkové daně – podmiňují tím, že tato společnost prokáže, že hlavním účelem nebo jedním z hlavních účelů řetězce majetkových účastí není využít dané osvobození.

([1]) Úř. věst. C 106, 21.3.2016.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. září 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Berlin – Německo) – H. v. Land Berlin

(Věc C-174/16) ([1])

„Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Směrnice 2010/18/EU — Revidovaná rámcová dohoda o rodičovské dovolené — Ustanovení 5 body 1 a 2 — Návrat z rodičovské dovolené — Právo vrátit se na stejné pracovní místo nebo na rovnocenné nebo podobné pracovní místo — Zachování práv pracovníka, která má nebo která nabývá — Úředník spolkové země povýšený na vedoucí pozici jako úředník ve zkušební době — Právní úprava uvedené spolkové země stanovující ukončení zkušební doby ze zákona a bez možnosti prodloužení po uplynutí dvouletého období i v případě nepřítomnosti z důvodu rodičovské dovolené — Neslučitelnost — Důsledky"

(2017/C 374/07)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Berlin

Účastníci původního řízení

Žalobce: H.

Žalovaný: Land Berlin

Výrok

1) *Ustanovení 5 body 1 a 2 revidované rámcové dohody o rodičovské dovolené, která je přílohou směrnice Rady 2010/18/EU ze dne 8. března 2010, kterou se provádí revidovaná rámcová dohoda o rodičovské dovolené uzavřená mezi organizacemi BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP a EKOS a zrušuje se směrnice 96/34/ES, musí být vykládáno v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která podmiňuje konečný postup na vedoucí funkci ve veřejné službě tím, že vybraný kandidát úspěšně absolvuje předchozí dvouletou zkušební dobu na této pozici, a podle níž v situaci, kdy se takový kandidát převážnou část této zkušební doby nacházel a nadále nachází na rodičovské dovolené, končí uvedená zkušební doba ze zákona k okamžiku uplynutí tohoto dvouletého období, aniž je možné ji prodloužit, a v důsledku toho je dotyčný při návratu z rodičovské dovolené opětovně zařazen na místo nižší z hlediska služebního řádu i platu, které zastával před svým nástupem na uvedenou zkušební dobu. Zásahy do tohoto ustanovení nelze odůvodnit cílem předmětné zkušební doby, který spočívá v možnosti posouzení způsobilosti zastávat vedoucí funkci.*

2) *Je na předkládajícím soudu, aby podle potřeby i při neuplatnění vnitrostátní právní úpravy dotčené v původním řízení ověřil, jak vyžaduje ustanovení 5 bod 1 revidované rámcové dohody o rodičovské dovolené, která je přílohou směrnice 2010/18, zda za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, Land Berlin jakožto zaměstnavatel objektivně nemohl dotyčné umožnit, aby se vrátila na stejné pracovní místo po skončení své rodičovské dovolené, a v případě kladné odpovědi zajistil, aby jí bylo přiděleno rovnocenné nebo podobné pracovní místo, které by odpovídalo její pracovní smlouvě nebo pracovnímu poměru, aniž by toto přidělení místa mohlo být podmíněno předchozím vypsáním nového výběrového řízení. Uvedený soud musí rovněž ověřit, že dotyčná po skončení rodičovské dovolené může pokračovat ve zkušební době na témže nebo nově přiděleném místě za podmínek, které budou v souladu s požadavky vyplývajícími z ustanovení 5 bodu 2 této revidované rámcové dohody.*

([1]) Úř. věst. C 232, 27.6.2016.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 7. září 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Hannover – Německo) – Heike Schottelius v. Falk Seifert

(Věc C-247/16) ([1])

„Řízení o předběžné otázce — Ochrana spotřebitelů — Směrnice 1999/44/ES — Prodej spotřebního zboží a záruka na toto zboží — Pojem ‚kupní smlouva‘ — Nepoužitelnost uvedené směrnice — Nedostatek pravomoci Soudního dvora“

(2017/C 374/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Hannover

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Heike Schottelius

Žalovaný: Falk Seifert

Výrok

Soudní dvůr Evropské unie nemá pravomoc k tomu, aby odpověděl na předběžnou otázku položenou rozhodnutím ze dne 22. dubna 2016 Landgericht Hannover (zemský soud v Hannoveru, Německo).

([1]) Úř. věst. C 279, 1.8.2016.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. září 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – Austria Asphalt GmbH & Co OG v. Bundeskartellanwalt

(Věc C-248/16) ([1])

„Řízení o předběžné otázce — Hospodářská soutěž — Spojování podniků — Nařízení (ES) č. 139/2004 — Článek 3 odst. 1 písm. b) a odst. 4 — Působnost — Pojem ‚spojení' — Změna způsobu kontroly existujícího podniku, která se z výlučné stává společnou — Vytvoření společného podniku plnícího na trvalém základě všechny funkce samostatného hospodářského subjektu"

(2017/C 374/09)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Austria Asphalt GmbH & Co OG

Žalovaný: Bundeskartellanwalt

Výrok

Článek 3 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Nařízení ES o spojování) musí být vykládán v tom smyslu, že spojení je považováno za vzniklé v důsledku změny povahy kontroly vykovávané nad existujícím podnikem, která se, zatímco byla původně výlučná, stává společnou, pouze za podmínky, že společný podnik vzniklý z takové operace plní na trvalém základě všechny funkce samostatného hospodářského subjektu.

([1]) Úř. věst. C 260, 18.7.2016.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 7. září 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal da Relação do Porto – Portugalsko) – José Joaquim Neto de Sousa v. Estado português

(Věc C-506/16) ([1])

„Řízení o předběžné otázce — Pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel — Směrnice 72/166/EHS — Směrnice 84/5/EHS — Směrnice 90/232/EHS — Řidič, který zavinil nehodu, jež měla za následek smrt jeho spolujezdce a současně manžela — Vnitrostátní právní předpisy vylučující náhradu majetkové újmy utrpěné řidičem, který nehodu zavinil"

(2017/C 374/10)

Jednací jazyk: portugalština

Předkládající soud

Tribunal da Relação do Porto

Účastníci původního řízení

Žalobce: José Joaquim Neto de Sousa

Žalovaný: Estado português

Výrok

Směrnice Rady 72/166/EHS ze dne 24. dubna 1972 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontroly povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění, druhá směrnice Rady 84/5/EHS ze dne 30. prosince 1983 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/14/ES ze dne 11. května 2005 a třetí směrnice Rady 90/232/EHS ze dne 14. května 1990 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátním právním předpisům, které vylučují nárok řidiče automobilu, který je viníkem dopravní nehody, na jejíž následky zahynul/a jeho manžel/ka, spolujezdec z daného vozidla, na náhradu majetkové újmy, kterou utrpěl v důsledku jeho úmrtí.

([1]) Úř. věst. C 454, 5.12.2016.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 7. září 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Amtsgericht Hamburg – Německo) – Birgit Bossen, Anja Bossen, Gudula Gräßmann v. Brussels Airlines SA/NV

(Věc C-559/16) ([1])

„Řízení o předběžné otázce — Doprava — Nařízení (ES) č. 261/2004 — Článek 7 odst. 1 — Společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů — Let o několika úsecích — Pojem ‚vzdálenost‘“

(2017/C 374/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobci: Birgit Bossen, Anja Bossen, Gudula Gräßmann

Žalovaná: Brussels Airlines SA/NV

Výrok

Článek 7 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91, musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „vzdálenost" zahrnuje v případě leteckých spojů s mezipřistáním pouze vzdálenost mezi místem prvního odletu a cílovým místem určení, kterou je třeba vypočítat ortodromickou metodou bez ohledu na skutečnou délku letu.

([1]) Úř. věst. C 53, 20.02.2017.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 10. srpna 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Amsterdam – Nizozemsko) – Openbaar Ministerie v. Tadas Tupikas

(Věc C-270/17) ([1])

„Řízení o předběžné otázce — Naléhavé řízení o předběžné otázce — Policejní a soudní spolupráce v trestních věcech — Evropský zatýkací rozkaz — Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV — Postupy předávání mezi členskými státy — Podmínky výkonu — Důvody, pro které je možné výkon odmítnout — Článek 4a odst. 1 přijatý na základě rámcového rozhodnutí 2009/299/SVV — Zatýkací rozkaz vydaný za účelem výkonu trestu odnětí svobody — Pojem ‚soudní jednání, ve kterém bylo vydáno dané rozhodnutí' — Dotyčná osoba, která se osobně zúčastnila řízení v prvním stupni — Odvolací řízení, v němž je věc znovu meritorně zkoumána — Zatýkací rozkaz, ve kterém nejsou uvedeny žádné informace, na jejichž základě by bylo možné ověřit, zda bylo v odvolacím řízení dodrženo právo odsouzené osoby na obhajobu"

(2017/C 374/12)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Amsterdam

Účastníci původního řízení

Tadas Tupikas

Výrok

Pokud vydávající členský stát upravil trestní řízení takovým způsobem, že zahrnuje několik stupňů, a může tak v něm být přijato několik po sobě následujících soudních rozhodnutí, z nichž alespoň jedno bylo vydáno v nepřítomnosti dotyčné osoby, pojem „soudní jednání, ve kterém bylo vydáno dané rozhodnutí", ve smyslu čl. 4a odst. 1 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy, ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009, musí být vykládán v tom smyslu, že odkazuje pouze na stupeň řízení, v němž bylo vydáno rozhodnutí, kterým bylo pravomocně rozhodnuto o vině dotyčné osoby a kterým jí byl uložen takový trest, jako je opatření spojené s odnětím osobní svobody, na základě nového meritorního zkoumání věci ze skutkového i právního hlediska.

Takové odvolací řízení, o jaké se jedná ve věci v původním řízení, do rozsahu působnosti tohoto pojmu v zásadě spadá. Je však na předkládajícím soudu, aby zjistil, zda vykazuje výše uvedené znaky.

([1]) Úř. věst. C 277, 21.8.2017.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 10. srpna 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Amsterdam – Nizozemsko) – Výkon evropského zatýkacího rozkazu vydaného na Sławomira Andrzeje Zdziaszka

(Věc C-271/17) ([1])

„Řízení o předběžné otázce — Naléhavé řízení o předběžné otázce — Policejní a soudní spolupráce v trestních věcech — Evropský zatýkací rozkaz — Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV — Postupy předávání mezi členskými státy — Podmínky výkonu — Důvody, pro které je možné výkon odmítnout — Článek 4a odst. 1 přijatý na základě rámcového rozhodnutí 2009/299/SVV — Zatýkací rozkaz vydaný za účelem výkonu trestu odnětí svobody — Pojem ‚soudní jednání, ve kterém bylo vydáno dané rozhodnutí' — Řízení, ve kterém došlo ke změně dříve uložených trestů — Rozhodnutí, kterým se ukládá celkový trest — Rozhodnutí vydané v nepřítomnosti dotyčné osoby — Odsouzená osoba, která se osobně nezúčastnila soudního jednání týkajícího se jejího původního odsouzení v řízení v prvním stupni ani v odvolacím řízení — Osoba, která byla v odvolacím řízení obhajována právním zástupcem — Zatýkací rozkaz, ve kterém nejsou v tomto směru uvedeny žádné informace — Důsledky pro vykonávající justiční orgán"

(2017/C 374/13)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Amsterdam

Účastník původního řízení

Sławomir Andrzej Zdziaszek

Výrok

1) *Pojem „soudní jednání, ve kterém bylo vydáno dané rozhodnutí" ve smyslu čl. 4a odst. 1 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy, ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009, musí být vykládán tak, že neodkazuje pouze na stupeň řízení, v němž bylo vydáno rozhodnutí o odvolání, jímž bylo na základě nového meritorního zkoumání věci pravomocně rozhodnuto o vině dotčené osoby, ale rovněž na takové následné řízení, jako je řízení, v němž byl vydán rozsudek, kterým se ukládá celkový trest, dotčený ve věci v původním řízení, na jehož základě bylo přijato rozhodnutí, kterým byla pravomocně změněna výše původně uloženého trestu, pokud měl orgán, který posledně uvedené rozhodnutí přijal, v tomto ohledu určitou posuzovací pravomoc.*

2) *Rámcové rozhodnutí 2002/584, ve znění rámcového rozhodnutí 2009/299, musí být vykládáno v tom smyslu, že pokud se dotyčná osoba osobně nezúčastnila řízení, které je relevantní, případně která jsou relevantní pro uplatnění čl. 4a odst. 1 tohoto rámcového rozhodnutí v pozměněném znění, a pokud není v informacích obsažených ve formuláři jednotného vzoru evropského zatýkacího rozkazu, který se nachází v příloze uvedeného rámcového rozhodnutí, ani v informacích získaných na základě čl. 15 odst. 2 téhož rámcového rozhodnutí v pozměněném znění uveden dostatek údajů k prokázání toho, že nastala některá ze situací uvedených v čl. 4a odst. 1 písm. a) až d) rámcového rozhodnutí 2002/584 v pozměněném znění, vykonávající justiční orgán má možnost výkon evropského zatýkacího rozkazu odmítnout.*

Toto rámcové rozhodnutí v pozměněném znění ovšem uvedenému orgánu nebrání, aby zohlednil všechny okolnosti věci, která mu byla předložena, a prověřil, zda bylo v průběhu relevantního řízení nebo relevantních řízení dodrženo právo dotyčné osoby na obhajobu.

([1]) Úř. věst. C 277, 21.8.2017.

Usnesení Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 6. září 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bezirksgericht Linz – Rakousko) – Peter Schotthöfer & Florian Steiner GbR v. Eugen Adelsmayr

(Věc C-473/15) ([1])

„Řízení o předběžné otázce — Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora — Vydání státního příslušníka členského státu Evropské unie do třetího státu, kde mu hrozí, že bude vystaven trestu smrti — Občanství Unie — Články 18 a 21 SFEU — Článek 19 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie — Ochrana proti vydání“

(2017/C 374/14)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bezirksgericht Linz

Účastníci původního řízení

Žalobci: Peter Schotthöfer & Florian Steiner GbR

Žalovaný: Eugen Adelsmayr

Výrok

Článek 19 odst. 2 Listiny musí být vykládán v tom smyslu, že žádost o vydání pocházející od třetí země, která se týká občana Unie, jenž při výkonu své svobody volného pohybu opustí členský stát svého původu, aby pobýval na území jiného členského státu, musí být posledně uvedeným státem zamítnuta, jestliže tomuto občanu hrozí v případě vydání vážně nebezpečí, že bude vystaven trestu smrti.

([1]) Úř. věst. C 406, 7.12.2015.

Usnesení Soudního dvora ze dne 5. července 2017 – CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH v. Soudní dvůr Evropské unie

(Věc C-87/17 P) ([1])

„Kasační opravný prostředek — Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora — Žaloba na náhradu škody — Údajný nesoulad rakouské právní úpravy v oblasti příspěvků pro hazardní hry s unijním právem — Nepředložení žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce ze strany vnitrostátních soudů Soudnímu dvoru — Zjevná nepříslušnost unijního soudu“

(2017/C 374/15)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci/Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH (zástupce: A. Schuster, advokát)

Další účastník řízení: Soudní dvůr Evropské unie

Výrok

1) *Kasační opravný prostředek se zamítá.*

2) *Společnost CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH ponese vlastní náklady řízení.*

([1]) Úř. věst. C 277, 21.8.2017.

Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 7. září 2017 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Amministrativo Regionale per il Piemonte – Itálie) – Demarchi Gino S.a.s. (C-177/17), Graziano Garavaldi (C-178/17) v. Ministero della Giustizia

(Spojené věci C-177/17 a C-178/17) ([1])

„Řízení o předběžné otázce — Článek 47 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie — Uplatňování práva Unie — Dostatečná spojitost — Neexistence — Nedostatek pravomoci Soudního dvora“

(2017/C 374/16)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunal Amministrativo Regionale per il Piemonte

Účastníci původního řízení

Žalobci: Demarchi Gino S.a.s. (C-177/17), Graziano Garavaldi (C-178/17)

Žalovaný: Ministero della Giustizia

Výrok

Soudní dvůr Evropské unie zjevně nemá pravomoc odpovědět na předběžnou otázku položenou rozhodnutími Tribunale amministrativo regionale per il Piemonte (správní soud pro region Piemont, Itálie) ze dne 11. ledna 2017.

([1]) Úř. věst. C 277, 21.8.2017.

Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 7. září 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Općinski Sud u Vukovaru – Chorvatsko) – Rafaela Alandžak, Ljubica Alandžak, Rafo Alandžak v. EUROHERC osiguranje – dioničko društvo za osiguranje imovine i osoba i druge poslove osiguranja

(Věc C-187/17) ([1])

„Řízení o předběžné otázce — Skutkový a právní kontext sporu v původním řízení — Nedostatečné upřesnění — Zjevná nepřípustnost — Článek 53 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora — Článek 94 jednacího řádu Soudního dvora“

(2017/C 374/17)

Jednací jazyk: chorvatština

Předkládající soud

Općinski Sud u Vukovaru

Účastníci původního řízení

Žalobci: Rafaela Alandžak, Ljubica Alandžak, Rafo Alandžak

Žalovaná: EUROHERC osiguranje – dioničko društvo za osiguranje imovine i osoba i druge poslove osiguranja

Výrok

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozhodnutím Općinski sud u Vukovaru (městský soud ve Vukovaru, Chorvatsko) ze dne 5. dubna 2017 je zjevně nepřípustná.

([1]) Úř. věst. C 168, 29. 5. 2017.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Köln (Německo) dne 20. července 2017 – GS v. Bundeszentralamt für Steuern

(Věc C-440/17)

(2017/C 374/18)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Köln

Účastníci původního řízení

Žalobce: GS

Žalovaný: Bundeszentralamt für Steuern

Předběžné otázky

1) Brání článek 49 SFEU ve spojení s článkem 54 SFEU vnitrostátnímu daňovému právnímu předpisu, jakým je právní předpis dotčený v původním řízení, který nerezidentní mateřské společnosti, jejímž jediným podílníkem je kapitálová společnost se sídlem v tuzemsku, odpírá osvobození od daně z kapitálových výnosů z rozdělení zisku,

pokud v ní mají podíly osoby, jimž by nenáleželo vrácení daně nebo osvobození od daně, pokud dosáhly zisků přímo, a hrubé výnosy zahraniční společnosti dosažené v dotčeném hospodářském roce nepocházejí z vlastní hospodářské činnosti, jakož i

1. v souvislosti s těmito výnosy chybějí pro zapojení zahraniční společnosti hospodářské nebo jinak závažné důvody nebo

2. se zahraniční mateřská společnost neúčastní na všeobecném hospodářském styku podnikem, který byl přiměřeně zřízen pro její obchodní účel,

zatímco rezidentním mateřským společnostem je poskytnuto osvobození od daně z kapitálových výnosů, aniž záleží na výše uvedených podmínkách?

2) Je třeba článek 1 odst. 2 směrnice o mateřských a dceřiných společnostech ([1]) vykládat v tom smyslu, že brání tomu, aby členský stát přijal právní úpravu, která nerezidentní mateřské společnosti, jejímž jediným podílníkem je kapitálová společnost se sídlem v tuzemsku, odpírá osvobození od daně z kapitálových výnosů z rozdělení zisku,

pokud v ní mají podíl osoby, jimž by nenáleželo vrácení daně nebo osvobození od daně, pokud dosáhly zisků přímo, a hrubé výnosy zahraniční společnosti dosažené v dotčeném hospodářském roce nepocházejí z vlastní hospodářské činnosti, jakož i

1. v souvislosti s těmito výnosy chybějí pro zapojení zahraniční společnosti hospodářské nebo jinak závažné důvody nebo

2. se zahraniční mateřská společnost neúčastní na všeobecném hospodářském styku podnikem, který byl přiměřeně zřízen pro její obchodní účel?

(1) Směrnice Rady 2011/96/EU ze dne 30. listopadu 2011 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států (Úř. věst. 2011, L 345, s. 8), dříve směrnice Rady 90/435/EHS ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států (Úř. věst. 1990, L 225, s. 6).

Kasační opravný prostředek podaný dne 27. července 2017 Vincentem Piessevauxem proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 17. května 2017 ve věci T-519/16, Vincent Piessevaux v. Rada Evropské unie

(Věc C-454/17 P)

(2017/C 374/19)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Vincent Piessevaux (zástupce: L. Ponteville, advokát)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatel“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 17. května 2017 ve věci T-519/16;

— vyhověl návrhovým žádáním žalobce před Tribunálem;

— uložil žalovanému náhradu nákladů řízení v obou stupních.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

První důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení zásady rovného zacházení, jakož i článku 77 a čl. 11 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“). Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že zamítl námitku protiprávnosti sdělení orgánu oprávněného ke jmenování (dále je „OOJ“) Rady zaměstnancům 113/11, které stanoví výjimku z poslední věty článku 9 třetího pododstavce rozhodnutí Rady ze dne 11. října 2011 o přijetí obecných prováděcích ustanovení k článkům 11 a 12 přílohy VIII služebního řádu, týkajícím se převodu nároků na důchod (dále jen „DGE 2011“) – výjimku, podle které se obecná prováděcí ustanovení přijatá dne 29. dubna 2004 (dále jen „DGE 2004“) budou i nadále uplatňovat pouze v případech, kdy OOJ oznámil dotyčné osobě návrh na bonifikaci a tato osoba s tímto návrhem souhlasila před vstupem v platnost DGE 2011. Odůvodnění tohoto zamítnutí, uvedené v bodech 68 až 71 napadeného rozsudku, je totiž v rozporu se zásadou rovného zacházení, jakož i s článkem 77 a čl. 11 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází ze zkreslení první části třetího žalobního důvodu znějícího na zrušení, kterého se dovolával žalobce, z porušení zásady presumpce správnosti aktů, z nedostatečného odůvodnění a z porušení zásady rovného zacházení. Tribunál se totiž dopustil nesprávného právního posouzení:

— v bodech 73, 74, 80 a 81 napadeného rozsudku tím, že zkreslil první část třetího žalobního důvodu znějícího na zrušení a porušil zásadu presumpce správnosti písemností žalobce, a tím, že nesprávně uvedl, že se žalobce dovolával porušení zásady ochrany legitimního očekávání;

— v bodech 73 až 100 napadeného rozsudku tím, že se v rozporu s článkem 36 statutu Soudního dvora nevyjádřil k první části třetího žalobního důvodu znějícího na zrušení, který vychází z porušení zásady rovného zacházení, a nikoli z porušení zásady ochrany legitimního očekávání;

— v bodech 82 až 100 napadeného rozsudku – v případě, že by však body 82 až 100 nebo jejich část nebo některé jejich prvky měly být považovány za odpověď na první část třetího žalobního důvodu znějícího na zrušení – tím, že zamítl námitku protiprávnosti poslední věty článku 9 třetího pododstavce DGE 2011, kterou vznesl žalobce na základě porušení zásady rovného zacházení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Hamburg (Německo) ze dne 7. srpna 2017 – Kreyenhop & Kluge GmbH & Co. KG v. Hauptzollamt Hannover

(Věc C-471/17)

(2017/C 374/20)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Kreyenhop & Kluge GmbH & Co. KG

Žalovaný: Hauptzollamt Hannover

Předběžné otázky

Jsou smažené nudle „sušenými“ těstovinami ve smyslu podpoložky 1902 3010 kombinované nomenklatury ([1])?

([1]) Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. 1987, L 256, s. 1; Zvl. vyd. 02/02, s. 382).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 10. srpna 2017 – K v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Věc C-484/17)

(2017/C 374/21)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: K

Odpůrce: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Předběžná otázka

Je třeba čl. 15 odst. 1 a 4 směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny (Úř. věst. 2003, L 251, s. 12, oprava v Úř. věst. 2012, L 71, s. 55) vykládat v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, o kterou se jedná ve věci v původním řízení, jež stanoví, že lze zamítnout žádost cizince o samostatné povolení k pobytu, který na území členského státu oprávněně pobývá v rámci sloučení rodiny po dobu delší než pěti let, jelikož nesplnil integrační opatření upravená ve vnitrostátním právu?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per la Basilicata (Itálie) dne 10. srpna 2017 – Olympus Italia Srl v. Istituto di Ricovero e Cura a Carattere Scientifico – Centro di Riferimento Oncologico della Basilicata di Rionero in Vulture (I.R.C.C. S. CROB)

(Věc C-486/17)

(2017/C 374/22)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per la Basilicata

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Olympus Italia Srl

Žalovaný: Istituto di Ricovero e Cura a Carattere Scientifico – Centro di Riferimento Oncologico della Basilicata di Rionero in Vulture (I.R.C.C.S. CROB)

Předběžné otázky

Brání unijní zásady ochrany legitimního očekávání a právní jistoty, spolu se zásadami volného pohybu zboží, svobody usazování a volného pohybu služeb podle Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), jakož i zásady, které z nich vyplývají, jako je rovné zacházení, zákaz diskriminace, vzájemné uznávání, proporcionalita a transparentnost podle směrnice 2014/24/EU ([1]), takovým vnitrostátním právním předpisům, jako jsou italské právní předpisy vyplývající z ustanovení čl. 95 odst. 10 ve spojení s čl. 83 odst. 9 legislativního nařízení č. 50/2016, podle kterých skutečnost, že v hospodářské nabídce předložené v rámci veřejného zadávacího řízení nejsou samostatně uvedeny náklady na bezpečnost práce v podniku, znamená v každém případě vyloučení dotyčného uchazeče bez možnosti doplnění či poskytnutí vysvětlení, a to i v případě, kdy povinnost samostatně uvést předmětné údaje nebyla stanovena v přiloženém formuláři pro předkládání nabídek, a bez ohledu na skutečnost, že z věcného hlediska nabídka skutečně splňuje požadavky na minimální náklady na bezpečnost práce v podniku?

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. L 94, s. 65).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 10. srpna 2017 – trestní řízení proti Alfonsovi Verlezzovi a dalším

(Věc C-487/17)

(2017/C 374/23)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione

Účastníci původního řízení

Alfonso Verlezza, Riccardo Traversa, Irene Cocco, Francesco Rando, Carmelina Scaglione, Francesco Rizzi, Antonio Giuliano, Enrico Giuliano, Refecta Srl, E. Giovi Srl, Vetreco Srl, SE.IN Srl

Předběžné otázky

1) Musí být příloha rozhodnutí 2014/955/EU ([1]) a nařízení EU č. 1357/2014 ([2]) vykládány v tom smyslu, že pokud jde o klasifikaci odpadů zařazených do zrcadlových položek, musí producent odpadu v případě, že není uvedeno jeho složení, nejdříve jej charakterizovat, a jaké případné prahové hodnoty má použít?

2) Musí být vyhledávání nebezpečné látky uskutečňováno na základě jednotné a předem stanovené metodologie?

3) Musí být vyhledávání nebezpečných látek založeno na důkladném a reprezentativním zjištění složení odpadu, pokud je již uvedeno nebo zjištěno v průběhu určování vlastností odpadů, anebo naopak může být vyhledávání nebezpečných látek provedeno na základě kritérií pravděpodobnosti tak, že se zohlední látky, o kterých lze rozumně předpokládat, že by měly být přítomny v odpadu?

4) V případě pochybností nebo nemožnosti jednoznačně zjistit přítomnost nebezpečných látek v odpadu musí být v souladu se zásadou obezřetnosti tento odpad nicméně klasifikován jako nebezpečný a musí být s ním tak nakládáno?

([1]) 2014/955/EU: Rozhodnutí Komise ze dne 18. prosince 2014, kterým se mění rozhodnutí 2000/532/ES o seznamu odpadů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES (Úř. věst. L 370, s. 44).

([2]) Nařízení Komise (EU) č. 1357/2014 ze dne 18. prosince 2014, kterým se nahrazuje příloha III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 365, s. 89).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 10. srpna 2017 – trestní řízení proti Carmelina Scaglione

(Věc C-488/17)

(2017/C 374/24)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione

Účastnice původního řízení

Carmelina Scaglione

Předběžné otázky

1) Musí být příloha rozhodnutí 2014/955/EU ([1]) a nařízení EU č. 1357/2014 ([2]) vykládány v tom smyslu, že pokud jde o klasifikaci odpadů zařazených do zrcadlových položek, musí producent odpadu v případě, že není uvedeno jeho složení, nejdříve jej charakterizovat, a jaké případné prahové hodnoty má použít?

2) Musí být vyhledávání nebezpečné látky uskutečňováno na základě jednotné a předem stanovené metodologie?

3) Musí být vyhledávání nebezpečných látek založeno na důkladném a reprezentativním zjištění složení odpadu, pokud je již uvedeno nebo zjištěno v průběhu určování vlastností odpadů, anebo naopak může být vyhledávání nebezpečných látek provedeno na základě kritérií pravděpodobnosti tak, že se zohlední látky, o kterých lze rozumně předpokládat, že by měly být přítomny v odpadu?

4) V případě pochybností nebo nemožnosti jednoznačně zjistit přítomnost nebezpečných látek v odpadu musí být v souladu se zásadou obezřetnosti tento odpad nicméně klasifikován jako nebezpečný a musí být s ním tak nakládáno?

([1]) 2014/955/EU: Rozhodnutí Komise ze dne 18. prosince 2014, kterým se mění rozhodnutí 2000/532/ES o seznamu odpadů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES (Úř. věst. L 370, s. 44).

([2]) Nařízení Komise (EU) č. 1357/2014 ze dne 18. prosince 2014, kterým se nahrazuje příloha III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 365, s. 89).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 10. srpna 2017 – trestní řízení proti MAD Srl

(Věc C-489/17)

(2017/C 374/25)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione

Účastnice původního trestního řízení

MAD Srl

Předběžné otázky

1) Musí být příloha rozhodnutí 2014/955/EU ([1]) a nařízení EU č. 1357/2014 ([2]) vykládány v tom smyslu, že pokud jde o klasifikaci odpadů zařazených do zrcadlových položek, musí producent odpadu v případě, že není uvedeno jeho složení, nejdříve jej charakterizovat, a jaké případné prahové hodnoty má použít?

2) Musí být vyhledávání nebezpečné látky uskutečňováno na základě jednotné a předem stanovené metodologie?

3) Musí být vyhledávání nebezpečných látek založeno na důkladném a reprezentativním zjištění složení odpadu, pokud je již uvedeno nebo zjištěno v průběhu určování vlastností odpadů, anebo naopak může být vyhledávání nebezpečných látek provedeno na základě kritérií pravděpodobnosti tak, že se zohlední látky, o kterých lze rozumně předpokládat, že by měly být přítomny v odpadu?

4) V případě pochybností nebo nemožnosti jednoznačně zjistit přítomnost nebezpečných látek v odpadu musí být v souladu se zásadou obezřetnosti tento odpad nicméně klasifikován jako nebezpečný a musí být s ním tak nakládáno?

([1]) 2014/955/EU: Rozhodnutí Komise ze dne 18. prosince 2014, kterým se mění rozhodnutí 2000/532/ES o seznamu odpadů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES (Úř. věst. L 370, s. 44).

([2]) Nařízení Komise (EU) č. 1357/2014 ze dne 18. prosince 2014, kterým se nahrazuje příloha III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 365, s. 89).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte di Appello di Trento (Itálie) dne 14. srpna 2017 – Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR v. Fabio Rossato, Conservatorio di Musica F.A. Bonporti

(Věc C-494/17)

(2017/C 374/26)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte di Appello di Trento

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR

Navrhovatel vzájemného odvolání: Fabio Rossato

Odpůrce: Conservatorio di Musica F.A. Bonporti

Předběžná otázka

Musí být ustanovení 5 bod 1 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, která je přílohou směrnice Rady č. 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 ([1]), vykládáno v tom smyslu, že brání použití čl. 1 odst. 95, 131 a 132 zákona č. 107 z roku 2015 italského státu, která napříště stanoví přijímání učitelů zaměstnaných na dobu určitou do stálé služby, bez zpětného účinku a bez náhrady škody, jako opatření, která jsou přiměřená, dostatečně účinná a odrazující k tomu, aby zajistila plnou účinnost právních norem přijatých k provedení rámcové dohody v souvislosti s porušením této dohody v důsledku zneužívání po sobě následujících smluv na dobu určitou v době předcházející datu nabytí účinnosti opatření vyplývajících z výše uvedených ustanovení?

([1]) Směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. 1999, L 175, s. 43).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Arbeidshof te Antwerpen (Belgie) dne 21. srpna 2017 – Christa Plessers v. PREFACO NV, Belgische Staat

(Věc C-509/17)

(2017/C 374/27)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Arbeidshof te Antwerpen

Účastníci původního řízení

Odvolatelka: Christa Plessers

Odpůrci: PREFACO NV, Belgische Staat

Předběžná otázka

Je právo volby podnikatele, které upravuje čl. 61 § 4 (nyní čl. 61 § 3) belgického zákona ze dne 31. ledna 2009 o kontinuitě podniků (zákon WCO), který patří do oddílu 4 kapitoly 4 tohoto zákona a který upravuje „soudní reorganizaci na základě převodu pod dohledem soudu“, slučitelný se směrnicí Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů ([1]), zejména s články 3 a 5 této směrnice, v rozsahu, v němž se tato „soudní reorganizace na základě převodu pod dohledem soudu“ uskutečnila s cílem kontinuity celého podniku provozovatele nebo jeho části, resp. jeho činnosti?

([1]) Směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 (Úř, věst, 2001, L 82, s. 16; Zvl. vyd.05/04, s. 98).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Okresným súdem Bratislava II (Slovensko) dne 22. srpna 2017 – trestní řízení proti ML

(Věc C-510/17)

(2017/C 374/28)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Okresný súd Bratislava II

Osoba, proti které je vedeno trestní řízení před předkládajícím soudem

ML

Předběžné otázky

1) Je v souladu s ustanovením článku 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/13/EU ([1]) ze dne 22. května 2012 o právu na informace v trestním řízení (dále jen „směrnice 2012/13/EU"), čl. 8 odst. 2 směrnice 2012/13/EU, právem na svobodu a bezpečnost podle článku 6 Listiny základních práv Evropské unie, právem na obhajobu podle čl. 48 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie a právem na spravedlivý proces podle článku 47 Listiny základních práv Evropské unie takový postup vnitrostátních orgánů, který zadržené osobě během doby zadržení nezpřístupní v písemné podobě veškeré (tj. kompletní) informace ve smyslu ustanovení čl. 4 odst. 2 směrnice 2012/13/EU (a to především právo na přístup k materiálům k případu), ani neumožní napadnout neposkytnutí veškerých informací ve smyslu čl. 8 odst. 2 směrnice 2012/13/EU? V případě záporné odpovědi na tuto otázku, má toto porušení práva Evropské unie vliv na zákonnost omezení osobní svobody vzetím zadržené osoby do vazby, jakož i její další trvání v jakémkoli stadiu trestního řízení s ohledem na článek 6 Listiny základních práv Evropské unie a čl. 5 odst. 4 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod? Má okolnost, že zadržená osoba je obviněna ze závažného trestného činu, za který vnitrostátní právní úprava ukládá trest odnětí svobody v minimální spodní sazbě 15 let, vliv na odpověď na předchozí otázky?

2) Je v souladu s článkem 4 rámcového rozhodnutí Rady 2004/757/SVV ([2]) ze dne 25. října 2004, kterým se stanoví minimální ustanovení týkající se znaků skutkových podstat trestných činů a sankcí v oblasti nedovoleného obchodu s drogami, se zásadou loajality podle čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii a článku 267 Smlouvy o fungování Evropské unie, s článkem 82 Smlouvy o fungování Evropské unie a s článkem 83 Smlouvy o fungování Evropské unie, jakož i s právem na spravedlivý proces, které je zaručeno článkem 47 Listiny základních práv EU, s právem na přiměřený trest, které je zaručeno čl. 49 odst. 3 Listiny základních práv EU, se zásadou proporcionality a zásadou jednoty, účinnosti a přednosti unijního práva takové ustanovení vnitrostátního zákona, jako je ustanovení § 172 odst. 3 slovenského trestního zákona postihující nedovolený obchod s drogami, které neumožňuje soudu uložit trest odnětí svobody v spodní sazbě nižší než 15 let, bez možnosti zohlednit zásadu individualizace trestu? Má na odpověď na tuto otázku vliv okolnost, že nedovolený obchod s drogami nebyl spáchán zločinným spolčením ve smyslu práva Evropské Unie? Má pojem zločinné spolčení ve smyslu ustanovení článku 1 rámcového rozhodnutí 2008/841/SVV ze dne 24. října 2008 o boji proti organizované trestné činnosti autonomní význam s ohledem na ustálenou judikaturu Soudního dvora týkající se požadavků jednotného uplatňování unijního práva?

([1]) Úř. věst. 2012, L 142, s. 1.
([2]) Úř. věst. 2004, L 335, s. 8.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovinsko) dne 4. září 2017 – Milan Božičevič Ježovnik v. Slovinská republika

(Věc C-528/17)

(2017/C 374/29)

Jednací jazyk: slovinština

Předkládající soud

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Milan Božičevič Ježovnik

Odpůrkyně: Slovinská republika

Předběžné otázky

1) Je dovozce (deklarant), který v okamžiku dovozu žádá o osvobození od placení DPH (dovoz podle režimu 42), neboť zboží má být prodáno v jiném členském státě, povinen k zaplacení DPH (pokud se později zjistí, že podmínky pro osvobození nejsou splněny) stejným způsobem, jakým je povinen k zaplacení celního dluhu?

2) V případě záporné odpovědi, je povinnost dovozce (deklaranta) rovnocenná povinnosti osoby povinné k dani, která uskutečňuje dodání zboží uvnitř Společenství osvobozené od daně ve smyslu čl. 138 odst. 1 směrnice o DPH?

3) Musí být v posledně uvedeném případě subjektivní prvek dovozce (deklaranta) směřující k zneužití systému DPH posuzován odlišně od případu dodání zboží uvnitř Společenství ve smyslu čl. 138 odst. 1 směrnice o DPH? Musí být toto posouzení příznivější s ohledem na skutečnost, že v celním režimu 42 musí být osvobození od placení DPH předem povoleno celními orgány, nebo musí být přísnější z důvodu, že se jedná o plnění spojená s prvním vstupem zboží pocházejícího ze třetích zemí na vnitřní trh Evropské unie?

Kasační opravný prostředek podaný dne 7. září 2017 Mykolou Janovyčem Azarovem proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 7. července 2017 ve věci T-215/15, M. J. Azarov v. Rada Evropské unie

(Věc C-530/17 P)

(2017/C 374/30)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Mykola Janovyč Azarov (zástupci: A. Egger a G. Lansky, advokáti)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatel“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 7. července 2017 ve věci T-215/15;

2. sám vydal konečné rozhodnutí tohoto právního sporu, a aby zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/364 ([1]) ze dne 5. března 2015, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině, jakož i prováděcí nařízení Rady (EU) 2015/357 ([2]) ze dne 5. března 2015, kterým se provádí nařízení (EU) č. 208/2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině, a aby uložil Radě náhradu nákladů vynaložených v rámci řízení před Tribunálem a Soudním dvorem;

3. podpůrně, pokud jde o návrh uvedený v bodě 2, aby věc vrátil k rozhodnutí Tribunálu a uložil mu přitom respektovat právní posouzení uvedené v rozsudku Soudního dvora s tím, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatel uvádí následující důvody kasačního opravného prostředku:

(1) Tribunál porušil článek 296 SFEU, jakož i článek 41 Listiny základních práv tím, že konstatoval, že Rada omezující opatření právně bezchybně odůvodnila. Rada důvody specificky a konkrétně dostatečně nevysvětlila.

(2) Tribunál v rozporu s právem konstatoval, že Rada neporušila základní práva. Tribunál se, pokud jde o zásah do vlastnického práva, jakož i o zásah do svobody podnikání, dopustil nesprávného právního posouzení. V rozporu s právem vycházel zejména z toho, že opatření jsou vhodná a přiměřená. Krom toho se Tribunál dopustil procesních vad a porušil procesní práva.

(3) Tribunál v rozporu s právem konstatoval, že Rada nezneužila své posuzovací pravomoci. Zaprvé, Tribunál neprovedl žádnou konkrétní kontrolu zaměřenou na žalobce. Zadruhé, Tribunál v rozporu s právem vychází z toho, že neexistence konkrétních důkazů je irelevantní.

(4) Tribunál v rozporu s právem konstatoval, že Rada neporušila právo na řádnou správu. Právně chybná je zaprvé argumentace Tribunálu týkající se povinnosti Rady být nestranná. Tribunál zadruhé nesprávně posoudil rozsah povinnosti pečlivě zjistit skutkový stav. V této souvislosti je rovněž zřejmé porušení procesních práv žalobce.

Tribunál v rozporu s právem konstatoval, že se Rada nedopustila žádného „zjevně nesprávného posouzení". Tribunál zaprvé pominul svoji povinnost přezkumu, pokud jde o napadený právní akt, tím, že nepřezkoumal postup, který vedl k přijetí napadeného právního aktu. Tribunál v rozporu s právem konstatoval, že Rada byla oprávněna se opírat jen o dopis Ukrajiny. Tribunál tím pominul povinnost Rady provést dodatečná šetření. Tribunál dále pominul dopady nejnovější judikatury Soudního dvora týkající se omezujících opatření. Krom toho Tribunál argumentuje převážně čistě politicky a pomíjí význam základních práv ve třetím státě.

([1]) Úř. věst. 2015, L 62, s. 25.
([2]) Úř. věst. 2015, L 62, s. 1.

Kasační opravný prostředek podaný dne 13. září 2017 společností Talanton AE – Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 13. července 2017 ve věci T-65/15, Talanton AE v. Evropská komise

(Věc C-539/17 P)

(2017/C 374/31)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Talanton AE – Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon (zástupce: K. Damis, dikigoros)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— zrušit v plném rozsahu rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 13. července 2017 ve věci T-65/15 Talanton AE – Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon v. Evropská komise;

— vyhovět žalobě uvedené společnosti ze dne 6. února 2015;

— zamítnout vzájemnou žalobu Komise;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených navrhovatelkou v řízení o kasačním opravném prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1) Nesprávné uplatnění zásady dobré víry při plnění dotčené smlouvy – Porušení ustanovení v oblasti subdodávek podle platného finančního nařízení.

— Tribunál nesprávně posoudil článek 1134 belgického občanského zákoníku, pokud jde o uplatnění zásady dobré víry při plnění smlouvy.

— Tribunál podal nesprávný výklad ustanovení v oblasti subdodávek obsažených v článku 130 a násl. nařízení (EU) č. 2342/2002 a ve smluvních doložkách I.II.2.4 a II.13.1 rámcové smlouvy podepsané pod číslem FP7/2009/1.

2) Nesprávný výklad a aplikace smluvní doložky a zjevně nesprávné hodnocení důkazů.

— Tribunál podal nesprávný výklad doložky II.22., Finanční audity a kontroly, obsažené v příloze II smlouvy, která byla podepsána, když chybně odmítl návrhy žalobkyně/navrhovatelky v tomto ohledu.

3) Zjevně nesprávné hodnocení důkazů a nedostatečné odůvodnění.

— Tribunál se dopustil pochybení, neboť zjevně zkreslil klíčové důkazy, které předložila navrhovatelka a připustila odpůrkyně.

Žaloba podaná dne 15. září 2017 – Evropská komise v. Belgické království

(Věc C-543/17)

(2017/C 374/32)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: J. Hottiaux, L. Nicolae, G. von Rintelen, zmocněnci)

Žalované: Belgické království

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Belgické království tím, že nepřijalo do 1. ledna 2016 veškeré právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/61/EU ze dne 15. května 2014 o opatřeních ke snížení nákladů na budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací (Úř. věst. L 155, s. 1), či každopádně tím, že tyto předpisy neoznámilo Komisi, nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají z článku 13 této směrnice;

— uložit Belgickému království v souladu s čl. 260 odst. 3 SFEU penále ve výši 54 639,36 EUR za den ode dne vyhlášení rozsudku v projednávané věci za nesplnění povinnosti oznámit opatření k provedení směrnice 2014/61/EU;

— uložit Belgickému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle článku 13 směrnice 2014/61/EU měly členské státy povinnost přijmout vnitrostátní prováděcí opatření do 1. ledna 2016. Belgické království podle Komise nesplnilo povinnosti, které pro ně z tohoto ustanovení vyplývají.

Komise v žalobě navrhuje, aby bylo Belgickému království uloženo denní penále ve výši 54 639,36 eur.

Usnesení předsedy druhého senátu Soudního dvora ze dne 14. července 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerichtshof – Rakousko) – Umweltverband WWF Österreich v. Landeshauptmann von Tirol

(Věc C-663/15) ([1])

(2017/C 374/33)

Jednací jazyk: němčina

Předseda druhého senátu Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

([1]) Úř. věst. C 111, 29.3.2016.

Usnesení předsedy prvního senátu Soudního dvora ze dne 14. července 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Itálie) – Comune di Balzola, Comune di Borgo San Martino, Comune di Camino a další v. Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, za přítomnosti: Poste Italiane SpA

(Věc C-275/16) ([1])

(2017/C 374/34)

Jednací jazyk: italština

Předseda prvního senátu Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

([1]) Úř. věst. C 314, 29.8.2016.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 17. srpna 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Protodikeio Rethymnis – Řecko) – trestní řízení proti K.

(Věc C-475/16) ([1])

(2017/C 374/35)

Jednací jazyk: řečtina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

([1]) Úř. věst. C 428, 22.11.2016.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 28. července 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Amtsgericht Hamburg – Německo) – Bernhard Schloesser, Petra Noll v. Soicété Air France SA

(Věc C-255/17) ([1])

(2017/C 374/36)

Jednací jazyk: němčina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

([1]) Úř. věst. C 283, 28.8.2017.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 26. září 2017 – Quimitécnica.com a de Mello v. Komise

(Věc T-564/10 RENV) ([1])

„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Evropský trh fosfátů používaných ve výživě zvířat — Pokuta uložená společně a nerozdílně po skončení postupu při narovnání — Placení ve splátkách — Rozhodnutí Komise, kterým se nařizuje zřízení bankovní záruky od banky, která má dlouhodobý finanční rating ‚AA' — Žaloba na neplatnost — Napadnutelný akt — Přípustnost — Povinnost uvést odůvodnění — Proporcionalita"

(2017/C 374/37)

Jednací jazyk: portugalština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Quimitécnica.com – Comércio e Indústria Química, SA (Lordelo, Portugalsko) a José de Mello – Sociedade Gestora de Participações Sociais, SA (Lisabon, Portugalsko) (zástupce: J. Calheiros, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: V. Bottka a B. Mongin, zmocněnci, ve spolupráci s M. Marquesem Mendesem a A. Diasem Henriquesem, advokáty)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU směřující k částečnému zrušení rozhodnutí údajně obsaženého v dopise účetního Komise ze dne 8. října 2010 o zaplacení pokuty uložené žalobkyním pro porušení pravidel hospodářské soutěže rozhodnutím Komise C (2010) 5004 final ze dne 20. července 2010, v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/38.886 – Fosfáty používané ve výživě zvířat), v rozsahu, v němž uvedený dopis žalobkyním nařizuje zřízení bankovní záruky od banky, která má dlouhodobý finanční rating „AA", jako podmínku vyhovění jejich návrhu na získání dodatečné lhůty pro zaplacení pokuty, která jim byla uložena společně a nerozdílně.

Výrok rozsudku

1) *Námitka nepřípustnosti se zamítá*

2) *Žaloba se zamítá.*

3) *Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společnostmi Quimitécnica.com – Comércio e Indústria Química, SA a José de Mello – Sociedade Gestora de Participações Sociais, SA v rámci řízení o kasačním opravném prostředku před Soudním dvorem, jakož i v rámci řízení před Tribunálem, které předcházelo kasačnímu opravnému prostředku.*

4) *Quimitécnica.com – Comércio e Indústria Química, José de Mello – Sociedade Gestora de Participações Sociais a Komise ponesou vlastní náklady řízení související s řízením před Tribunálem.*

([1]) Úř. věst. C 55, 19.2.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 20. září 2017 – Jordi Nogues v. EUIPO – Grupo Osborne (BADTORO)

(Věc T-350/13) ([1])

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie BADTORO — Starší slovní ochranné zámky Evropské unie TORO a starší národní obrazová ochranná známka TORO — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnost označení — Podobnost výrobků a služeb — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2017/C 374/38)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Jordi Nogues, SL (Barcelona, Španělsko) (zástupci: J. Fernández Castellanos, M. J. Sanmartín Sanmartín a E. López Parés, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: původně V. Melgar a J. Crespo Carrillo, poté J. Crespo Carrillo, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Grupo Osborne, SA (El Puerto de Santa María, Španělsko) (zástupce: J. M. Iglesias Monravá, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 16. dubna 2013 (věc R 1446/2012-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi Grupo Osborne a Jordi Nogues.

Výrok

1. *Rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 16. dubna 2013 (věc R 1446/2012-2) se zrušuje.*

2. *EUIPO ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady vynaložené společností Jordi Nogues, SL.*

3. *Grupo Osborne, SA ponese vlastní náklady řízení.*

([1]) Úř. věst. C 252, 31.8.2013

Rozsudek Tribunálu ze dne 21. září 2017 – Novartis v. EUIPO – Meda (Zymara)

(Věc T-214/15) ([1])

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Zymara — Starší slovní ochranná známka Evropské unie FEMARA — Relativní důvod pro zamítnutí — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 75 nařízení č. 207/2009 — Článek 76 odst. 1 nařízení č. 207/2009“

(2017/C 374/39)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Novartis AG (Bâle, Švýcarsko) (zástupce: M. Douglas, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: H. O'Neill, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Meda AB (Solna, Švédsko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 6. února 2015 (věc R 550/2014-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Novartis a Meda.

Výrok

1. *Žaloba se zamítá.*

2. *Společnosti Novartis AG se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 205, 22.6.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 21. září 2017 – Novartis v. EUIPO – Meda (Zimara)

(Věc T-238/15) ([1])

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška k zápisu slovní ochranné známky Evropské unie Zimara — Starší slovní ochranná známka Evropské unie FEMARA — Relativní důvod pro zamítnutí — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 75 nařízení č. 207/2009 — Článek 76 odst. 1 nařízení č. 207/2009 — Povinnost rozhodnout o celém odvolání — Článek 64 odst. 1 první věta nařízení č. 207/2009“

(2017/C 374/40)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Novartis AG (Basilej, Švýcarsko) (zástupce: M. Douglas, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: H. O'Neill, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Meda AB (Solna, Švédsko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 6. března 2015 (věc R 636/2014-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Novartis a Meda.

Výrok

1. *Rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 6. března 2015 (věc R 636/2014-5) se zrušuje, jelikož tento odvolací senát nerozhodl o odvolání, které bylo k němu podáno, pokud jde o „veterinární výrobky“.*

2. *Žaloba se ve zbývající části zamítá.*

3. *Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.*

([1]) Úř. věst. C 228, 13.7.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 20. září 2017 – Jordi Nogues v. EUIPO – Grupo Osborne (BADTORO)

(Věc T-386/15) ([1])

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie BADTORO — Starší obrazové a slovní ochranné zámky Evropské unie TORO — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnost označení — Podobnost výrobků a služeb — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Přerušení správního řízení — Pravidlo 20 odst. 7 písm. c) nařízení (ES) č. 2868/95“

(2017/C 374/41)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Jordi Nogues, SL (Barcelona, Španělsko) (zástupci: M. J. Sanmartín Sanmartín a E. López Parés, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Grupo Osborne, SA (El Puerto de Santa María, Španělsko) (zástupce: J. M. Iglesias Monravá, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 17. dubna 2015 (věc R 2570/2013-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi Grupo Osborne a Jordi Nogues.

Výrok

1. *Rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 17. dubna 2015 (věc R 2570/2013-2) se zrušuje.*

2. *EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vzniklé společnosti Jordi Nogues, SL.*

3. *Grupo Osborne, SA ponese vlastní náklady řízení.*

([1]) Úř. věst. C 320, 28.9.2015

Rozsudek Tribunálu ze dne 22. září 2017 – Nara Tekstil Sanayi Ve Ticaret v. EUIPO – NBC Fourth Realty (NaraMaxx)

(Věc T-586/15) ([1])

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie NaraMaxx — Starší národní slovní ochranná známka MAXX — Relativní důvod pro zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Neexistence podobnosti označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2017/C 374/42)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Nara Tekstil Sanayi Ve Ticaret Anonim Sirketi (Osmangazi-Bursa, Turecko) (zástupci: M. López Camba a L. Monzón de la Flor, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: S. Bonne, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: NBC Fourth Realty Corp. (North Las Vegas, Nevada, Spojené státy) (zástupci: původně D. Stone a A. Dykes, poté A. Smith, solicitors, a S. Malynicz, QC)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 27. července 2015 (věc R 1073/2014-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi NBC Fourth Realty a Nara Tekstil Sanayi Ve Ticaret.

Výrok

1. *Žaloba se zamítá.*

2. *Společnosti Nara Tekstil Sanayi Ve Ticaret Anonim Sirketi se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 406, 7.12.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 21. září 2017 – Repsol YPF v. EUIPO – Basic (BASIC)

(Věc T-609/15) ([1])

„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Evropské unie BASIC — Starší národní obchodní názvy basic a basic AG — Relativní důvod pro zamítnutí — Užívání označení, jehož význam není pouze místní, v obchodním styku — Článek 8 odst. 4 a čl. 53 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2017/C 374/43)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Repsol YPF, SA (Madrid, Španělsko) (zástupci: původně J.-B. Devaureix a L. Montoya Terán, poté J. Erdozain López, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: D. Hanf, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Basic AG Lebensmittelhandel (Mnichov, Německo) (zástupci: D. Altenburg a H. Bickel, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 11. srpna 2015 (věc R 2384/2013-1) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi Basic Lebensmittelhandel a Repsol, SA.

Výrok

1. *Rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 11. srpna 2015 (věc R 2384/2013-1) se zrušuje.*

2. *EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Repsol YPF, SA.*

3. *Společnost Basic AG Lebensmittelhandel ponese vlastní náklady řízení.*

([1]) Úř. věst. C 27, 25.1.2016

Rozsudek Tribunálu ze dne 22. září 2017 – Wanègue v. Výbor regionů

(Věc T-682/15 P) ([1])

„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Pracovní podmínky — Přesčasové hodiny — Řidič v platové třídě AST — Zrušení nároku na paušální příspěvek za přesčasové hodiny — ‚Rovnost zbraní' — Povinnost uvést odůvodnění — Nesprávná právní posouzení — Zkreslení skutečností"

(2017/C 374/44)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Patrick Wanègue (Dilbeek, Belgie) (zástupce: M.-A. Lucas, advokát)

Další účastník řízení: Výbor regionů (zástupci: J. C. Cañoto Argüelles a S. Bachotet, zmocněnci, ve spolupráci s B. Wägenbaurem, advokátem)

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti usnesení Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (druhého senátu) ze dne 15. září 2015, Wanègue v. Výbor regionů (F-21/15, EU:F:2015:102), a znějící na zrušení tohoto usnesení

Výrok

1) *Kasační opravný prostředek se zamítá.*

2) *Patrick Wanègue ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Výborem regionů v rámci tohoto řízení.*

([1]) Úř. věst. C 59, 15.2.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 26. září 2017 – Banca Monte dei Paschi di Siena a Banca Widiba v. EUIPO – ING-DIBa (WIDIBA)

(Věc T-83/16) ([1])

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie WIDIBA — Starší národní slovní ochranná známka DiBa — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Nepřípustnost odvolání k odvolacímu senátu — Žádost o navrácení do původního stavu — Povinnost péče"

(2017/C 374/45)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Banca Monte dei Paschi di Siena SpA (Sienna, Itálie) a Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) (Miláno, Itálie) (zástupci: L. Trevisan a D. Contini, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: H. O'Neill a J. García Murillo, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: ING-DIBa AG (Frankfurt nad Mohanem, Německo) (zástupci: N. Gerling a M. Wolpert-Witzel, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 26. listopadu 2015 (spojené věci R 112/2015-2 a R 190/2015-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi ING-DIBa a Banca Monte dei Paschi di Siena.

Výrok

1. *Žaloba se zamítá.*

2. *Banca Monte dei Paschi di Siena SpA a Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 211, 13.6.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 26. září 2017 – Banca Monte dei Paschi di Siena a Banca Widiba v. EUIPO – ING-DIBa (widiba)

(Věc T-84/16) ([1])

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie widiba — Starší národní slovní ochranná známka DiBa — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Nepřípustnost odvolání k odvolacímu senátu — Žádost o navrácení do původního stavu — Povinnost péče“

(2017/C 374/46)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Banca Monte dei Paschi di Siena SpA (Sienna, Itálie) a Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) (Miláno, Itálie) (zástupci: L. Trevisan a D. Contini, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: H. O'Neill a J. García Murillo, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: ING-DIBa AG (Frankfurt nad Mohanem, Německo) (zástupci: N. Gerling a M. Wolpert-Witzel, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 26. listopadu 2015 (spojené věci R 113/2015-2 a R 174/2015-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi ING-DIBa a Banca Monte dei Paschi di Siena.

Výrok

1. *Žaloba se zamítá.*

2. *Banca Monte dei Paschi di Siena SpA a Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 211, 13.6.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 21. září 2017 – Eurofast v. Komise

(Věc T-87/16) ([1])

„Finanční pomoc — Sedmý rámcový program pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace — Smlouva ASSET — Rozhodnutí o inkasu některých vyplacených částek v návaznosti na finanční audit — Žaloba na neplatnost — Legitimní očekávání — Rozhodčí doložka — Lhůta pro sdělení zprávy o auditu — Zásada kontradiktornosti — Způsobilost nákladů — Smluvní odpovědnost“

(2017/C 374/47)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Eurofast SARL (Paříž, Francie) (zástupce: S. Pappas, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Estrada de Solà, S. Delaude a S. Lejeune, zmocněnci)

Předmět věci

Jednak návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 17. prosince 2015 o inkasu určitých částek, jež byly žalobkyni vyplaceny na základě plnění grantové dohody č. 211625 týkající se realizace projektu Asset, která byla uzavřena v rámci Sedmého rámcového programu pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace, započtením, a jednak návrh založený na článku 272 SFEU, kterým se žalobkyně domáhala, aby bylo rozhodnuto o neexistenci uvedené pohledávky, náklady vynaložené v souvislosti s plněním grantové dohody č. 211625 na realizaci projektu Asset byly prohlášeny za způsobilé, aby Komisi byla uložena povinnost uhradit částku na základě plnění grantové dohody č. 607049 o realizaci projektu Eksistenz a aby posledně uvedené byla uložena povinnost zaplatit smluvní náhradu škody.

Výrok rozsudku

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Společnosti Eurofast SARL se ukládá, aby Evropské komisi zaplatila částku 78 380,28 eur odpovídající náhradě finančního příspěvku, který jí byl vyplacen podle grantové dohody č. 211625 uzavřené za účelem realizace projektu „Aeronautic Study on Seamless Transport", navýšenou o úroky z prodlení ve výši 3,55 % ode dne 13. ledna 2015, po odečtení započtené částky ke dni 17. prosince 2015, tj. 69 923,68 eur.*

3) *Společnost Eurofast ponese vlastních náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Komisí, včetně nákladů řízení o předběžném opatření.*

([1]) Úř. věst. C 136, 18.4.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 21. září 2017 – Portugalsko v. Komise

(Věc T-261/16) ([1])

„EZZF a EZFRV — Výdaje vyloučené z financování — Nařízení (ES) č. 1290/2005 — Režim přímých podpor ve prospěch zemědělců — Nařízení (ES) č. 73/2009 a č. 1122/2009 — Režim mléčných kvót — Nařízení (ES) č. 1788/2003 a 595/2004 — Nahrazení kontrol na místě zemědělských podniků správními kontrolami"

(2017/C 374/48)

Jednací jazyk: portugalština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Portugalská republika (zástupci: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, J. Saraiva de Almeida a P. Estêvão, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně A. Lewis, G. Braga da Cruz a J. Guillem Carrau, poté A. Lewis a B. Rechena, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 267 SFEU, který zní na zrušení rozhodnutí Komise (EU) 2016/417 ze dne 17. března 2016, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. 2016, L 75, s. 16), včetně výdajů vynaložených Portugalskou republikou v rámci „[o]statních přímých podpor – [č]lánky 68 až 72 nařízení č. 73/2009" pro účetní období 2011 až 2013 v celkové výši 385 762,22 eura.

Výrok rozsudku

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Portugalské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 270, 25.7.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 22. září 2017 – Arrigoni v. EUIPO – Arrigoni Battista (Arrigoni Valtaleggio)

(Věc T-454/16) ([1])

„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie — Obrazová ochranná známka Arrigoni Valtaleggio — Starší národní obrazová ochranná známka ARRIGONI — Relativní důvod pro zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Skutečné užívání starší ochranné známky — Článek 57 odst. 2 a 3 nařízení č. 207/2009“

(2017/C 374/49)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Arrigoni SpA (Řím, Itálie) (zástupce: P. Di Gravio, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: L. Rampini, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Arrigoni Battista SpA (Bergamo, Itálie) (zástupci: S. Verea, M. Balestriero a K. Muraro, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 19. května 2016 (věc R 2922/2014-1) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Arrigoni a Arrigoni Formaggi SpA.

Výrok

1. *Žaloba se zamítá.*

2. *Společnosti Arrigoni SpA se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 364, 3.10.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 22. září 2017 – D'Agostino v. Komise

(Věc T-501/16 RENV) ([1])

„Veřejná služba — Smluvní zaměstnanci — Článek 3 písm. a) pracovního řádu ostatních zaměstnanců — Neobnovení smlouvy — Články 12a a 24 služebního řádu — Povinnost jednat s náležitou péčí — Služební důvody“

(2017/C 374/50)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Luigi D'Agostino (Lucemburk, Lucembursko) (zástupce: M.-A. Lucas, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: G. Berscheid a G. Gattinara, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 270 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 1. prosince 2011 o neobnovení smlouvy smluvního zaměstnance žalobci a na získání náhrady škody, kterou tím utrpěl.

Výrok rozsudku

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Luigi D'Agostino nahradí náklady řízení v projednávané věci a ve věci F-93/12 a ponese vlastní náklady řízení ve věci T-670/13 P.*

3) *Evropská komise ponese vlastní náklady řízení ve věci T-670/13 P.*

([1]) Úř. věst. C 343, 10.11.2012 (věc původně zapsaná u Soudu pro veřejnou službu Evropské unie pod číslem F-93/12).

Rozsudek Tribunálu ze dne 21. září 2017 – The Logistical Approach v. EUIPO – Idea Groupe (Idealogistic)

(Věc T-620/16) ([1])

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Idealogistic — Starší národní slovní ochranná známka idéa logistique — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Zkoumání skutečností z moci úřední — Čl. 76 odst. 1 nařízení č. 207/2009"

(2017/C 374/51)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: The Logistical Approach BV (Uden, Nizozemsko) (zástupce: R. Milchior, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: D. Hanf a S. Pétrequin, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Idea Groupe (Montoir de Bretagne, Francie) (zástupce: P. Langlais, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 20. června 2017 (věc R 1435/2015-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Idea Groupe a The Logistical Approach.

Výrok

1. *Žaloba se zamítá.*

2. *Společnosti The Logistical Approach BV se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 402, 31.10.2016

Rozsudek Tribunálu ze dne 21. září 2017 – InvoiceAuction B2B v. EUIPO (INVOICE AUCTION)

(Věc T-789/16) ([1])

„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie INVOICE AUCTION — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2017/C 374/52)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: InvoiceAuction B2B GmbH (Frankfurt nad Mohanem, Německo) (zástupce: C. Jonas, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: D. Hanf, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 3. srpna 2016 (věc R 2201/2015-1) týkajícímu se přihlášky obrazového označení INVOICE AUCTION jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Společnosti InvoiceAuction B2B GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 14, 16.1.2017.

Žaloba podaná dne 4. srpna 2017 – Del Valle Ruiz a další v. Komise a SRB

(Věc T-510/17)

(2017/C 374/53)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Antonio Del Valle Ruiz (Mexico, Mexiko) a 41 dalších žalobců (zástupci: P. Saini, QC, J. Pobjoy, Barrister a R. Boynton, Solicitor)

Žalovaní: Evropská komise a Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB)

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

— zrušil zaprvé rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí, přijaté na výkonném zasedání dne 7. června 2017, týkající se přijetí programu řešení krize vůči Banco Popular Español, S.A., a zadruhé rozhodnutí Komise (EU) 2017/1246 ([1]) a dále určil, že články 18 a 22 nařízení (EU) č. 806/2014 ([2]) jsou protiprávní;

— uložil žalovaným náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci devět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z protiprávnosti článku 18 nařízení č. 806/2014, neboť postup v něm stanovený nedává dotčeným stranám příležitost být vyslechnut a nezakotvuje mechanismus soudního přezkumu v rozporu s a) články 41, 47 a 48 Listiny základních práv EV (Listina) a b) zásadou proporcionality.

2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že bez ohledu na to, zda je článek 18 nařízení č. 806/2014 protiprávní, napadené rozhodnutí Jednotného výboru a napadené rozhodnutí Komise porušují články 41, 47 a 48 Listiny.

3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že Jednotný výbor a Komise porušily bez odůvodnění a nepřiměřeně právo žalobců na vlastnictví.

4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že Jednotný výbor a Komise porušily článek 20 nařízení č. 806/204, jelikož neprovedly řádné a nezávislé hodnocení před přijetím napadeného rozhodnutí Jednotného výboru a napadeného rozhodnutí Komise.

5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že Jednotný výbor a Komise porušily čl. 18 odst. 1 nařízení č. 806/2014, když konstatovaly, že podmínky stanovené v čl. 18 odst. 1 písm. a) a b) byly splněny.

6. Šestý žalobní důvod vychází z toho, že Jednotný výbor a Komise porušily čl. 21 odst. 1 nařízení č. 806/2014, když konstatovaly, že podmínky pro výkon upisovací pravomoci či převodu relevantních kapitálových nástrojů byly splněny.

7. Sedmý žalobní důvod vychází z toho, že Jednotný výbor a Komise porušily podstatné procesní náležitosti, jelikož napadené rozhodnutí Jednotného výboru a napadené rozhodnutí Komise dostatečně neodůvodnily.

8. Osmý žalobní důvod vychází z toho, že Jednotný výbor a Komise tím, že rozhodly o prodeji obchodního nástroje, porušily a) zásadu proporcionality a b) legitimní očekávání žalobců, neboť se neodůvodněně odchýlily od krizového plánu.

9. Devátý žalobní důvod vychází z toho, že články 18 a 22 nařízení č. 806/2014 nerespektují zásady týkající se delegování pravomocí.

([1]) Rozhodnutí Komise (EU) 2017/1246 ze dne 7. června 2017, kterým se schvaluje program řešení krize pro Banco Popular Español S. A. (oznámeno pod číslem C(2017) 4038 (Úř. věst. L 178, s. 15).

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014 , kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. 2014 L 225, s. 1).

Žaloba podaná dne 3. srpna 2017 – Garriga Sadurní a Martí Fonts v. SRB

(Věc T-514/17)

(2017/C 374/54)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobci: Antonia Elisenda Garriga Sadurní (Barcelona, Španělsko) a Josep María Martí Fonts (Barcelona) (zástupce: E. Silva Pacheco, advokát)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

— prohlásil nicotnost rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí ze dne 7. června 2017, v důsledku čehož se toto rozhodnutí stane neplatným a neúčinným;

— přiznal žalobcům náhradu škody ve výši pět set tisíc eur (500 000 EUR).

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné žalobním důvodům a hlavním argumentům uvedeným ve věcech T-478/17, Mutualidad de la Abogacía a Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-481/17; Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno a SFL v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-482/17; Comercial Vascongada Recalde v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí; T-483/17, García Suárez a další v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí; T-484/17, Fidesban a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí; T-497/17, Sánchez del Valle a Calatrava Real State 2015 v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí, a T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí.

Žaloba podaná dne 3. srpna 2017 – Sánchez Valverde e Hijos v. SRB

(Věc T-515/17)

(2017/C 374/55)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Sánchez Valverde e Hijos, SA (Montcada Reixac, Španělsko) (zástupce: E. Silva Pacheco, advokát)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— prohlásil nicotnost rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí ze dne 7. června 2017, v důsledku čehož se toto rozhodnutí stane neplatným a neúčinným;

— přiznal žalobcům náhradu škody ve výši pět set osm tisíc pět set celých a padesát setin eura (508 500,5 EUR).

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné žalobním důvodům a hlavním argumentům uvedeným ve věcech T-478/17, Mutualidad de la Abogacía a Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-481/17; Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno a SFL v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-482/17; Comercial Vascongada Recalde v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí; T-483/17, García Suárez a další v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí; T-484/17, Fidesban a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí; T-497/17, Sánchez del Valle a Calatrava Real State 2015 v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí, a T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí.

Žaloba podaná dne 8. srpna 2017 – Olarreaga Marques a Saralegui Reyzabal v. SRB

(Věc T-518/17)

(2017/C 374/56)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobci: Gorka Olarreaga Marques (Madrid, Španělsko) a María-Aránzazu Saralegui Reyzabal (Madrid) (zástupce: R. Jiménez Velasco, advokát)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

— vydal rozhodnutí, kterým zruší rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí ze dne 7. června 2017, kterým se přijímá program řešení krize ve vztahu k Banco Popular Español, S.A.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné žalobním důvodům a hlavním argumentům uvedeným ve věcech T-478/17, Mutualidad de la Abogacía a Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-481/17; Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno a SFL v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-482/17; Comercial Vascongada Recalde v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí; T-483/17, García Suárez a další v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí; T-484/17, Fidesban a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí; T-497/17, Sánchez del Valle a Calatrava Real State 2015 v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí, a T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí.

Žaloba podaná dne 7. srpna 2017 – Eleveté Invest Group a další v. Komise a SRB

(Věc T-523/17)

(2017/C 374/57)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobci: Eleveté Invest Group, S.L. (Madrid, Španělsko) a dalších 19 žalobců (zástupci: B. Cremades Román, F. Orts Castro, J. López Useros, S. Cajal Martín a P. Marrodán Lázaro, advokáti)

Žalovaní: Evropská komise a Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB)

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

— určil, že rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí (SRB) č. SRB//EES/2017/08 a rozhodnutí Evropské komise (EU) 2017/1246, obě ze dne 7. června 2017, jsou neplatná;

— uložil SRB a Evropské komisi nahradit žalobcům škodu na základě mimosmluvní odpovědnosti;

— určil, že ocenění provedené nezávislým znalcem SRB, je neplatné a po provedení výpočtu čisté hodnoty aktiv Banco Popular uložil SRB a Evropské komisi nahradit žalobcům škodu;

— uložil SRB a Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné žalobním důvodům a hlavním argumentům uplatněným ve věcech T-478/17, Mutualidad de la Abogacía a Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno a SFL v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí, T-483/17, García Suárez a další v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí, T-484/17, Fidesban a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-497/17, Sáchez del Valle a Calatrava Real State 2015 v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí, a T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí.

Žaloba podaná dne 16. srpna 2017 – Gayalex Proyectos v. SRB

(Věc T-563/17)

(2017/C 374/58)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Gayalex Proyectos, SL (Madrid, Španělsko) (zástupci: A. Betancor Álamo a F. Cabrera Molina, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— přijal tuto žalobu i doprovodné dokumenty k nim, prohlásil ji za přípustnou a považoval tuto žalobu za žalobu na neplatnost rozhodnutí SRB/EES/2017/08, kterým se přijímá program řešení krize ve vztahu k Banco Popular Español, S. A., a toto rozhodnutí zrušil.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné žalobním důvodům a hlavním argumentům uvedeným ve věcech T-478/17, Mutualidad de la Abogacía a Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-481/17; Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno a SFL v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-482/17; Comercial Vascongada Recalde v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí; T-483/17, García Suárez a další v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí; T-484/17, Fidesban a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí; T-497/17, Sánchez del Valle a Calatrava Real State 2015 v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí, a T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí.

Žaloba podaná dne 21. srpna 2017 – Molina García v. Jednotný výbor pro řešení krizí

(Věc T-566/17)

(2017/C 374/59)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Jerónimo Molina García (Puente Genil, Španělsko) (zástupce: A. Velasco Albalá, advokát)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadené rozhodnutí;

— konstatoval důsledky nesprávního přijetí rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí, buď z důvodu nedostatku transparentnosti, nebo z důvodu nepřijetí předchozích preventivních opatření, která by zabránila ztrátu kapitálu akcionářů jeho amortizací; a v důsledku toho, aby nařídil náhradu škody vzniklé žalobci ve výši ztráty způsobené nesprávným jednáním a přijetím rozhodnutí, tedy ve výši 7 805,29 eur.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou stejné jako ve věcech T–478/17, Mutualidad de la Abogacía a Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno a SFL v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-483/17, García Suárez a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-484/17, Fidesban a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-497/17, Sáchez del Valle a Calatrava Real State 2015 v. Jednotný výbor pro řešení krizí, a T-498/17, Pablo Alvarez de Linera Granda v. Jednotný výbor pro řešení krizí.

Žaloba podaná dne 17. srpna 2017 – Inversiones Flandes a další v. SRB

(Věc T-573/17)

(2017/C 374/60)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Inversiones Flandes, SL (Madrid, Španělsko); New Winds Group, SL (Madrid), a Sarey Investments, SL (Madrid) (zástupce: R. Jiménez Velasco, advokát)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhují, aby Tribunál vydal rozhodnutí, kterým se zrušuje rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí v souvislosti s uvedenými body odůvodnění, články a zásadami, a aby bylo přijato jiné rozhodnutí, ze kterého budou z obchodního hlediska naprosto transparentně a najisto zřetelné skutečné majetkové poměry společnosti Banco Popular, SA, a na tomto základě aby byla přijata vhodná opatření.

Zároveň výslovně navrhují uložení náhrady nákladů řízení žalovanému.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné žalobním důvodům a hlavním argumentům uvedeným ve věcech T-478/17, Mutualidad de la Abogacía a Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-481/17; Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno a SFL v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-482/17; Comercial Vascongada Recalde v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí; T-483/17, García Suárez a další v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí; T-484/17, Fidesban a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí; T-497/17, Sánchez del Valle a Calatrava Real State 2015 v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí, a T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí.

Žaloba podaná dne 25. srpna 2017 – Asics v. EUIPO – Van Lieshout textile Agenturen (Vyobrazení čtyř překřížených čar)

(Věc T-581/17)

(2017/C 374/61)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Asics Corporation (Kobe, Japonsko) (zástupci: M. Polo Carreño, M. Granado Carpenter, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Van Lieshout textiel Agenturen BV (Berkel-Enschot, Nizozemsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie (Vyobrazení čtyř překřížených čar) – Přihláška č. 11 952 678

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 27. června 2017, ve věci R 2129/2016-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— napadené rozhodnutí zrušil;

— uložil náhradu nákladů v tomto řízení před Tribunálem.

Dovolávané žalobní důvody

— Porušení čl. 76 odst. 1 nařízení č. 207/2009;

— Porušení povinnosti odvolacího senátu přezkoumat legalitu prvostupňového rozhodnutí;

— Porušení článku 75 nařízení č. 207/2009;

— Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009;

— Porušení čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 22. srpna 2017 – Boshab a další v. Rada

(Věc T-582/17)

(2017/C 374/62)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Boshab a další (Évariste Boshab (Kinshasa, Demokratická republika Kongo) a dalších 7 žalobců (zástupci: P. Chansay-Wilmotte, A. Kalambay Ndaya a P. Okito Omole, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

— prohlásil předmětná omezující opatření za neplatná, a to

  — prováděcí nařízení Rady (EU) 2017/904 ze dne 29. května 2017, kterým se provádí čl. 9 odst. 2 nařízení (ES) č. 1183/2005, kterým se ukládají některá zvláštní omezující opatření namířená proti osobám, které dle názoru Rady porušují zbrojní embargo vůči Konžské demokratické republice;

  — prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/905 ze dne 29. května 2017, kterým se provádí rozhodnutí 2010/788/SZBP o omezujících opatřeních vůči Demokratické republice Kongo;

— uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci v podstatě jediný žalobní důvod vycházející z toho, že napadené akty jsou odůvodněny neurčitě a že v nich jednoznačně došlo ke zjevně nesprávnému posouzení. Podle žalobců jsou omezující opatření, která vůči nim Rada přijala, nepodložená jak skutkově, tak i právně. Rada se dále podle nich dopustila několika pochybení, z nichž každé může být důvodem pro zrušení napadených aktů.

Žaloba podaná dne 24. srpna 2017 – Primart v. EUIPO – Bolton Cile España (PRIMART Marek Łukasiewicz)

(Věc T-584/17)

(2017/C 374/63)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Primart" Marek Łukasiewicz (Wołomin, Polsko) (zástupce: J. Skołuda, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Bolton Cile España, SA (Madrid, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie v červené, bílé a tmavomodré barvě, obsahující slovní prvky „Primart Marek Łukasiewicz" – Přihláška č. 13 682 299

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 22. června 2017, ve věci R 1933/2016-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— napadené rozhodnutí zrušil;

— uložil EUIPO a další účastnici náhradu nákladů řízení včetně nákladů řízení vynaložených před odvolacím senátem.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 2. srpna 2017 – Serra Noguera a další v. SRB

(Věc T-592/17)

(2017/C 374/64)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobci: Juan Carlos Serra Noguera (Sant Jordi de ses Salines, Španělsko) a dalších 56 žalobců (zástupce: R. García-Bragado Acín, advokát)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB)

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

— přijal tuto žalobu na neplatnost rozhodnutí SRB/EES/2017/08 ze dne 7. června 2017 o přijetí programu pro řešení krize ohledně Banco Popular Español, S.A., jakož i posouzení, na kterém je založeno;

— vzhledem k technické nemožnosti vzít zpět výkon uvedeného rozhodnutí, konstatoval povinnost SRB nahradit škody způsobené žalobcům, konkrétně vy výši jejich investic či ve výši určené při výkonu rozsudku.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné žalobním důvodům a hlavním argumentům předloženým ve věcech T–478/17, Mutualidad de la Abogacía a Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno a SFL v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-483/17, García Suárez a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-484/17, Fidesban a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-497/17, Sáchez del Valle a Calatrava Real State 2015 v. Jednotný výbor pro řešení krizí, a T-498/17, Pablo Alvarez de Linera Granda v. Jednotný výbor pro řešení krizí

Žaloba podaná dne 31. srpna 2017 – Rubik's Brand v. EUIPO – Simba Toys (tvar kostky)

(Věc T-601/17)

(2017/C 374/65)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Rubik's Brand Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupci: K. Szamosi a M. Borbás, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Simba Toys GmbH & Co. KG (Fürth, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Trojrozměrná ochranná známka Evropské unie (tvar kostky) – Ochranná známka Evropské unie č. 162 784

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 19. června 2017, ve věci R 452/2017-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— napadené rozhodnutí zrušil;

— uložil EUIPO a Simba Toys GmbH & Co. KG náhradu nákladů řízení před odvolacím senátem a Tribunálem.

Dovolávané žalobní důvody

— Porušení čl. 7 odst. 1 písm. e) bodu ii) nařízení č. 207/2009;

— Porušení čl. 65 odst. 6 nařízení č. 207/2009;

— Porušení čl. 75 nařízení č. 207/2009;

— Porušení čl. 76 odst. 1 nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 1. září 2017 – CX v. Komise

(Věc T-605/17)

(2017/C 374/66)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: CX (zástupce: É. Boigelot, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— prohlásil jeho žalobu za přípustnou a opodstatněnou;

— v důsledku toho,

  — zrušil „oznámení o dluhu“, jež Komise považuje za rozhodnutí, které nepříznivě zasahuje do právního postavení žalobce (dále jen „druhé napadené rozhodnutí“), ze dne 22. prosince 2016 (příloha A.1), ref. Ares(2016)7145655, v rozsahu, v němž žalobci ukládá, aby vrátil „mzdu vyplacenou v letech 2015 a 2016“;

  — zrušil „předběžný dopis“ (dále jen „první napadené rozhodnutí“) ze dne 28. října 2016 (příloha A.2), ref. Ares(2016) 6178919, který má být údajným právním základem oznámení o dluhu;

  — případně zrušil rozhodnutí ze dne 23. května 2017 (příloha A.5), ref. Ares(2017)2620957, doručený téhož dne (příloha A.6), v němž orgán oprávněný ke jmenování (AIPN) zamítl stížnost žalobce, která byla podána dne 27. ledna 2017, ref. R/59/17 (příloha A.4), a směřovala proti napadeným rozhodnutím;

  — uložil žalované náhradu veškerých nákladů řízení na základě článku 134 jednacího řádu Tribunálu Evropské unie.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z formální a procesní vady, jakož i ze skutečnosti, že orgán oprávněný ke jmenování údajně založil napadená rozhodnutí na nesprávném právním základě, což odůvodňuje jejich zrušení.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že v projednávané věci nelze zjevně použít článek 85 služebního řádu úředníků, o který se AIPN opírá. Žalobce má za to, že vrácení neoprávněně vyplacených částek je podmíněno dvěma kumulativními podmínkami, přičemž první z nich spočívá v protiprávnosti platby, o jejíž navrácení administrativa usiluje, a druhá spočívá v tom, že úředník o protiprávnosti věděl nebo v konstatování, že dotčená protiprávnost je natolik zřejmá, že musela být úředníkovi známa, k čemuž však v projednávané věci zjevně nedošlo.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení formálních a procesních předpisů tím, že Komise přijala rozhodnutí, jež podle žalobce postrádá jakýkoli právní základ, a poté tvrdila, že akt, kterým je uvedené rozhodnutí odůvodněno, není aktem, který by nepříznivě zasahoval do právního postavení žalobce, ani takový akt již nepředstavuje.

Žaloba podaná dne 7. září 2017 – All Star v EUIPO – Carrefour Hypermarchés (Tvar podrážky boty)

(Věc T-611/17)

(2017/C 374/67)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: All Star CV (Beaverton, Oregon, Spojené státy) (zástupci: R. Kunze, G. Würtenberger, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Carrefour Hypermarchés (Evry, Francie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Trojrozměrná ochranná známka Evropské unie (Tvar podrážky boty) – Ochranná známka Evropské unie č. 7 497 373

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 27. června 2017, ve věci R 952/2014-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— napadené rozhodnutí zrušil;

— uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

— Porušení článků 62, 63 a 64 nařízení č. 207/2009;

— porušení článku 76 nařízení č. 207/2009;

— porušení článků 75 a 78 nařízení č. 207/2009;

— porušení článků 63 a 75 nařízení č. 207/2009 a článku 41 Listiny základních práv Evropské unie;

— porušení čl. 52 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 nařízení č. 207/2009;

— porušení čl. 52 odst. 2 a čl. 7 odst. 3 nařízení č. 207/2009;

— porušení článku 77 nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 7. září 2017 – Bonnafous v. EACEA

(Věc T-614/17)

(2017/C 374/68)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Laurence Bonnafous (Brusel, Belgie) (zástupci: S. Rodrigues a A. Blot, advokáti)

Žalovaná: Výkonná agentura pro vzdělávání, kulturu a audiovizuální oblast

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— určil, že tato žaloba je přípustná a důvodná;

a v důsledku toho:

— zrušil rozhodnutí ze dne 14. listopadu 2016 o propuštění žalobkyně;

— zrušil rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování ze dne 2. června 2017, jímž byla zamítnuta stížnost žalobkyně ze dne 3. února 2017;

— přiznal žalobkyni částku ve výši 15 000 eur jako náhradu utrpěné nemajetkové újmy;

— uložil žalované náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z porušení článku 84 pracovního řádu ostatních zaměstnanců, procesních pochybení žalované agentury, porušení zásady řádné správy a povinnosti péče, jakož i porušení práv obhajoby žalobkyně a zejména jejího práva být vyslechnuta.

2. Druhý žalobní důvod vychází z neexistence běžných podmínek zkušební doby, jakož i z porušení zásady řádné správy a povinnosti péče.

3. Třetí žalobní důvod vychází z nedostatku jasně definovaných cílů, porušení článku 80 pracovního řádu ostatních zaměstnanců, jakož i z nerespektování zásady vztahu mezi funkční skupinou IV a úkoly, kterými byla žalobkyně pověřena.

4. Čtvrtý žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že zpráva o průběhu zkušební doby se zakládala na zjevně nesprávném odůvodnění.

5. Pátý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti péče a zásady řádné správy, jakož i ze zneužití pravomoci.

Žaloba podaná dne 14. září 2017 – Taminco a Arysta LifeScience Great Britain v. EFSA

(Věc T-621/17)

(2017/C 374/69)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Taminco BVBA (Gent, Belgie), Arysta LifeScience Great Britain Ltd (Edinburgh, Spojené království) (zástupci: C. Mereu a M. Grunchard, advokáti)

Žalovaný: Evropský úřad pro bezpečnost potravin (EFSA)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhují, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Evropského úřadu pro bezpečnost potravin ze dne 18. července 2017, oznámené žalobkyním dne 20. července 2017, o posouzení důvěrnosti návrhů učiněných v souvislosti s žádostí o obnovené schválení látky Thiram jako účinné látky;

— uložil EFSA náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že pro zveřejnění chybí právní základ

   — Žalobkyně tvrdí, že zveřejnění by bylo *ultra vires*, neboť neexistuje právní základ, kterým by žalovaný mohl zveřejnění odůvodnit, ať už se jedná o nařízení č. 1107/2009, nařízení č. 178/2002 nebo prováděcí nařízení Komise č. 844/2012.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že v rámci navrhované klasifikace látky Thiram jednal žalovaný *ultra vires*, neboť jediným orgánem, který je v souladu s právem příslušný ke klasifikování či překlasifikování látek, je Evropská agentura pro chemické látky, jak stanoví nařízení č. 1272/2008, a žalovanému k tomu schází pravomoc.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že žalovaný porušil základní právo na obhajobu tím, že žalobkyním nezaručil plnou, skutečnou a účinnou možnost vyjádřit se k navrhovanému překlasifikování látky.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že žalovaný porušil článek 63 nařízení č. 1107/2009, když se rozhodl zveřejnit informaci, v jejímž případě si žalobkyně přály, aby s ní bylo nakládáno jako s informací důvěrnou, čímž by mohly být porušeny její obchodní zájmy.

Žaloba podaná dne 15. září 2017 – Vallina Fonseca v. SRB

(Věc T-625/17)

(2017/C 374/70)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: José Antonio Vallina Fonseca (Madrid, Španělsko) (zástupci: R. Vallina Hoset a A. Sellés Marco, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí SRB/EES/2017/08 Jednotného výboru pro řešení krizí ze dne 7. června 2017 o přijetí programu pro řešení krize ohledně Banco Popular Español, S.A. a

— uložil Jednotnému výboru pro řešení krizí náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné žalobním důvodům a hlavním argumentům uplatněným ve věcech T 478/17, Mutualidad de la Abogacía y Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno y SFL v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T 482/17, Comercial Vascongada Recalde v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí, T-483/17, García Suárez a další v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí, T-484/17, Fidesban a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T 497/17, Sánchez del Vallea a Calatrava Real State 2015 v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí a T 498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí.

Žaloba podaná dne 18. září 2017 – Aeris Invest v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí

(Věc T-628/17)

(2017/C 374/71)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Aeris Invest Sàrl (Lucemburk, Lucembursko) (zástupci: M. Roca Junyent, J. Calvo Costa, R. Vallina Hoset a A. Sellés Marco, advokáti)

Žalovaní: Evropská komise a Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí SRB/EES/2017/08 Jednotného výboru pro řešení krizí ze dne 7. června 2017, kterým byl přijat program řešení krize pro Banco Popular Español, S.A.;

— zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2017/1246 ze dne 7. června 2017, kterým se schvaluje program řešení krize pro Banco Popular Español S.A;

— určil, že články 15, 18, 20, 21, 22 a/nebo 24 nařízení (EU) 806/2014 jsou nepoužitelné v souladu s článkem 277 SFEU; a

— uložil SRB a Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné žalobním důvodům a hlavním argumentům uplatněným ve věcech T-478/17, Mutualidad de la Abogacía a Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno a SFL v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí, T-483/17, García Suárez a další v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí, T-484/17, Fidesban a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-497/17, Sáchez del Valle a Calatrava Real State 2015 v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí, a T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí.

Žaloba podaná dne 19. září 2017 – Top Cable v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí

(Věc T-630/17)

(2017/C 374/72)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Top Cable, SA (Rubí, Španělsko) (zástupci: R. Vallina Hoset a A. Sellés Marco, advokáti)

Žalovaní: Evropská komise a Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí SRB/EES/2017/08 Jednotného výboru pro řešení krizí ze dne 7. června 2017, kterým byl přijat program řešení krize pro Banco Popular Español, S.A.;

— zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2017/1246 ze dne 7. června 2017, kterým se schvaluje program řešení krize pro Banco Popular Español S.A;

— určil, že články 15, 18, 20, 21, 22 a/nebo 24 nařízení (EU) 806/2014 jsou nepoužitelné v souladu s článkem 277 SFEU; a

— uložil Výboru a Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné žalobním důvodům a hlavním argumentům uplatněným ve věcech T-478/17, Mutualidad de la Abogacía a Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno a SFL v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí, T-483/17, García Suárez a další v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí, T-484/17, Fidesban a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-497/17, Sáchez del Valle a Calatrava Real State 2015 v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí, a T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí.

Žaloba podaná dne 20. září 2017 – DNV GL v. EUIPO (Sustainablel)

(Věc T-644/17)

(2017/C 374/73)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: DNV GL AS (Høvik, Norsko) (zástupce: J. Albers, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „Sustainablel" – Přihláška č. 15 372 832

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 12. července 2017, ve věci R 2/2017-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— napadené rozhodnutí zrušil;

— zaregistroval přihlášku ochranné známky Evropské unie č. 15 372 832 „Sustainablel" pro všechny přihlašované výrobky a služby;

— uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b), čl. 7 odst. 1 písm. c) a čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 25. září 2017 – Jinan Meide Casting v. Komise

(Věc T-650/17)

(2017/C 374/74)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Jinan Meide Casting Co. Ltd (Jinan, Čína) (zástupci: R. Antonini, E. Monard a B. Maniatis, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/1146 ze dne 28. června 2017, kterým se opětovně ukládá antidumpingové clo na dovoz příslušenství (fitinek) pro trouby nebo trubky z kujné (tvárné) litiny se závitem pocházejícího z Čínské lidové republiky a vyráběného společností Jinan Meide Castings Co., Ltd, a

— uložil Komisi náhradu nákladů tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení ([1]) v důsledku použití i) nízkoobjemových prodejů mimo rámec běžného obchodního styku a ii) nespolehlivých údajů o nákladech za účelem svévolného vyloučení prodejů

   Žalobkyně tvrdí, že určení běžné hodnoty provedené Komisí je v rozporu s čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení ze dvou důvodů.

   — Zaprvé žalobkyně uvádí, že určení běžné hodnoty je zkresleno tím, že byly zahrnuty prodeje výrobků s kontrolními čísly výrobků (product control numbers, dále jen „PCN"), které byly výrobcem ve srovnatelné zemi prodávány pouze ve velmi malých objemech. Žalobkyně tvrdí, že prokázala, že ceny těchto nízkoobjemových prodejů nejsou spolehlivé a vedou při určování běžné hodnoty k nepřiměřeným výsledkům. Žalobkyně rovněž tvrdí, že nízkoobjemové prodeje neodrážejí běžné chování kupujících a vyplývají z obvyklých schémat cenotvorby, přičemž se tedy nacházejí mimo rámec běžného obchodního styku a neumožňují provést srovnání. Komise podle žalobkyně zdůraznila, že provedla hodnocení běžného obchodního styku, s výše uvedeným se ale nevypořádala.

   — Zadruhé podle žalobkyně Komise nezískala spolehlivé údaje o nákladech v případě PCN od výrobce ve srovnatelné zemi. Komise tedy podle ní vyvinula metodiku výpočtu takových údajů o nákladech pro PCN, avšak tato metodika ve skutečnosti byla pouhou domněnkou, že všechny transakce s cenou pod 92,14 % průměrné ceny PCN nejsou ziskové, a nikoli analýzou ziskovosti podle jednotlivých PCN. Žalobkyně uvádí, že taková obecná domněnka není přiměřená a vede ke svévolnému vyloučení prodejních transakcí a k neodůvodněnému navýšení běžné hodnoty. Žalobkyně závěrem uvádí, že použití takové metodiky a nespolehlivých údajů za účelem svévolného vyloučení prodejů o nižší ceně z určování běžné hodnoty, a to k její tíži, porušuje čl. 2 odst. 7 písm. a).

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 2 odst. 10 základního nařízení, článku 2.4 Dohody WTO o antidumpingu a zásady řádné správy v důsledku odmítnutí úprav v případě obchodní úrovně, úvěrových podmínek, nákladů na balení a rozdílů v surovinách a v produktivitě a v důsledku uložení nepřiměřeného důkazního břemene na žalobkyni

   — Podle žalobkyně všechny její prodeje směřovaly ke koncovým uživatelům, zatímco prodeje výrobce ve srovnatelné zemi směřovaly ke koncovým uživatelům i obchodníkům. Žalobkyně uvádí, že předložila velké množství důkazů, podle nichž existoval stálý cenový rozdíl, a že Komise přesto odmítla provést požadované úpravy o rozdíly v obchodní úrovni.

   — Žalobkyně tvrdí, že Komise dále odmítla přehodnotit výpočet úprav o náklady na balení, přestože žalobkyně předložila důkazy, že hodnota úpravy byla chybná v důsledku použití nesprávného klíče. Podle žalobkyně tak Komise porušila své povinnosti, když celkové náklady na balení rozložila na celkový obrat, a nikoli na obrat z výrobků samotného výrobce ve srovnatelné zemi.

   — Žalobkyně dále tvrdí, že Komise rovněž odmítla provést úpravu celkových prodejů výrobce ve srovnatelné zemi o úvěrové náklady. Žalobkyně uvádí, že prokázala, že důkazy ve spisu protiřečí stanovisku Komise, na jehož základ Komise původně takové úpravy neprovedla a namísto dovození správných závěrů o potřebě provést úpravy o úvěrové podmínky Komise provedla v rozporu se svými povinnostmi úpravu pro jediného konkrétního zákazníka.

— Žalobkyně konečně tvrdí, že Komise uznala, že existovaly rozdíly v surovinách a produktivitě mezi výrobcem ve srovnatelné zemi a žalobkyní, ale odmítla provést úpravy o tyto rozdíly. Žalobkyně v tomto ohledu uvádí, že Komise mimo jiné ignorovala vyjádření samotného výrobce ve srovnatelné zemi, jež dokazovala, že tyto rozdíly existují a mají dopad na srovnatelnost cen.

— Podle žalobkyně dále Komise uložila společnosti Jinan nepřiměřené důkazní břemeno v rozporu se svými povinnostmi podle čl. 2 odst. 10 základního nařízení, článku 2.4 Dohoda WTO o antidumpingu a zásadou řádné správy ve vztahu ke každé z výše uvedených požadovaných úprav.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení čl. 2 odst. 7 písm. a), čl. 2 odst. 10, čl. 2 odst. 10 písm. a) a čl. 2 odst. 11 základního nařízení v důsledku určení dumpingového rozpětí v souvislosti s neodpovídajícími druhy výrobků.

— Žalobkyně tvrdí, že určením běžné hodnoty neodpovídajících druhů výrobků na základě průměrné běžné hodnoty upravené o hodnotu rozdílů ve výrobcích, jež byla určena na základě rozdílu mezi exportními cenami účtovanými žalobkyní, přijala Komise nevhodnou metodiku určování běžné hodnoty v rozporu s čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení. Podle žalobkyně je to založeno na domněnce, že tržní hodnota rozdílů ve fyzických vlastnostech se odráží v exportních cenách, zatímco ve skutečnosti exportní ceny odpovídajících druhů výrobků použitých jako reference odrážejí na základě zjištění Komise dumping přinejmenším částečně. Podle žalobkyně tato v sobě tato metodika zahrnuje domněnku, že pro vývozy předmětných neodpovídajících druhů výrobků je stanovena cena se stejnou dumpingovou marží, jakou lze zjistit u odpovídajících druhů výrobků. Žalobkyně považuje tuto domněnku za nepřiměřenou a neověřitelnou.

— Žalobkyně dále uvádí, že při použití metodiky, jež vede k domněnce, že dumping pro neodpovídající druhy výrobků je na stejné úrovni jako pro odpovídající druhy výrobků, nakonec zjištěné dumpingové rozpětí neodráží celý rozsah dumpingu, což je v rozporu s čl. 2 odst. 11 základního nařízení.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 3 odst. 1, 2 a 3 základního nařízení v důsledku použití nepřesných dovozních údajů či z porušení článku 3, čl. 9 odst. 4 a čl. 9 odst. 5 základního nařízení v důsledku uložení cla k tíži žalobkyně bez zjištění újmy či příčinné souvislosti.

— S výjimkou případu, že by Tribunál dospěl k závěru, že napadené nařízení přejímá formou odkazu zjištění újmy a příčinné souvislosti obsažené ve zrušeném nařízení ([2]), žalobkyně tvrdí, že s ohledem na zrušení zrušeného nařízení jako celku ve vztahu k žalobkyni ukládá napadené nařízení antidumpingové clo na dovozy žalobkyně bez zohlednění požadavků stanovených v souvislosti s jinými než dumpingovými aspekty. Podle žalobkyně to vede mimo jiné k porušení čl. 9 odst. 4 základního nařízení, jelikož konečné antidumpingové clo je uloženo bez zjištění újmy a příčinné souvislosti, a k porušení čl. 9 odst. 5 základního nařízení, jelikož konečné antidumpingové clo bylo uloženo na zdroj, u nějž nebylo shledáno, že by způsoboval újmu. Žalobkyně uvádí, že jelikož v nařízení chybí zjištění újmy ve vztahu k žalobkyni, porušila Komise rovněž článek 3 základního nařízení, který se týká zjišťování újmy. Žalobkyně dále tvrdí, že rovněž odůvodnění je nedostatečné.

— Podpůrně žalobkyně uvádí, že Komise porušila čl. 3 odst. 1, 2 a 3 základního nařízení, když použila nepřesné údaje o dovozu. Podle žalobkyně totiž byly pro účely zjištění újmy použity údaje o dovozu, které na základě informací dostupných Komisi jednoznačně zahrnovaly dovoz výrobků, které nelze považovat za dotčený výrobek. Žalobkyně uvádí, že však Komise nepodnikla nezbytné kroky k ověření správnosti údajů o dovozu a k jejich opravě vyloučením dovozu výrobků, jež nelze považovat za dotčený výrobek. Žalobkyně činí závěr, že Komise v důsledku toho porušila čl. 3 odst. 1, 2 a 3 základního nařízení.

5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení článku 266 SFEU a čl. 9 odst. 4 základního nařízení z roku 2009 v důsledku toho, že splnění povinností vyplývajících z rozsudku příslušelo Radě, a nikoli Komisi

Žalobkyně tvrdí, že postup stanovený v základním nařízení z roku 2009, které – jak uznala sama Komise – bylo na vyšetřování použitelné, vyžaduje opatření Rady na návrh předložený Komisí po konzultaci s poradním výborem. Žalobkyně uvádí, že tento postup nebyl dodržen, a napadené nařízení proto bylo přijato v rozporu s čl. 9 odst. 4 základního nařízení z roku 2009 a článkem 266 SFEU, který požaduje, aby orgán, jehož akt byl prohlášen za neplatný, přijal opatření vyplývající z rozsudku.

([1]) Základním nařízením se rozumí primárně základní nařízení z roku 2009 (Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství, Úř. věst. 2009, L 343, s. 51) a subsidiárně odpovídající ustanovení základního nařízení z roku 2016 (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie, Úř. věst. 2016, L 176, s. 21).

([2]) Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 430/2013 ze dne 13. května 2013 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz příslušenství (fitinek) pro trouby nebo trubky z kujné (tvárné) litiny se závitem pocházejícího z Čínské lidové republiky a Thajska, o konečném výběru prozatímního cla uloženého z tohoto dovozu a o ukončení řízení s ohledem na Indonésii (Úř. věst. 2013, L 129, s. 1).

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS